

Stichting WESP
Componistenlaan 55a
2215 SN VOORHOUT
T 0252-218521
F 0252-222032
E info@wespweb.nl
W www.wespweb.nl

Maart 2010

Eigen Kracht-conferenties Jaarcijfers 2009

Colofon

Titel	: Eigen Kracht. Jaarcijfers 2009.
Auteur	: Peter Gramberg
Uitgever	: Stichting WESP, Voorhout
Medewerkers Stichting WESP	: Fiet van Beek, Mariël Floor, Peter Gramberg, Rick van de Locht, Marcia van der Meer en Jorien Meerdink
Opdrachtgever	: Eigen Kracht <i>Centrale</i> , Zwolle
Met dank aan	: Rob van Pagée, Marianne Goorhuis, de regiomanagers van Eigen Kracht en de Eigen Kracht-coördinatoren die in 2009 een Eigen Kracht-conferentie hebben afgerond.
Ontwerp omslag	: Laurien Stam, Zwolle
ISSN nummer	: 1876-9713

©2010 Stichting WESP (II)

Alle rechten zijn voorbehouden. Niets uit deze rapportage mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Stichting WESP (II).

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikel 16b Auteurswet 1912 jo. het Besluit van 20 juni 1974, Stb. 351, zoals gewijzigd bij Besluit van 23 augustus 1985, Stb. 471, en art. 17 Auteurswet 1912, dient men de krachtens art. 17 lid 2 Auteurswet 1912 verschuldigde vergoeding vooraf met Stichting WESP (II) overeen te komen en te voldoen. Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze rapportage in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (art. 16 Auteurswet 1912) dient men zich tot Stichting WESP (II) te wenden.

No part of this report may be reproduced in any form, by print, photo-print, microfilm or any other means without written permission from Stichting WESP (II).

Inhoudsopgave

1	Opzet van het onderzoek.....	7
1.1	Inleiding.....	7
1.2	Doel.....	7
1.3	Onderzoeksvragen	7
1.4	Methode van onderzoek	9
1.5	Verloop van het onderzoek.....	10
1.6	Terminologie	11
2	Aanmelding bij Eigen Kracht	15
2.1	Inleiding.....	15
2.2	Aantal meldingen per provincie	15
2.3	Wachlijsten.....	16
2.4	Aanmelders.....	16
2.5	Duur hulpverlening.....	18
2.6	Achtergrondproblematiek	18
2.6.1	Achtergrondproblematiek kinderen	18
2.6.2	Achtergrondproblematiek volwassen hoofdpersonen	19
2.7	Zorgen en vragen	20
2.7.1	Zorgen en vragen kinderen al dan niet in combinatie met volwassenen.....	20
2.7.2	Zorgen en vragen volwassenen	21
2.8	Achtergrondinformatie aangemelde kinderen	22
2.8.1	Aantal.....	22
2.8.2	Leeftijd	22
2.8.3	Geslacht.....	22
2.8.4	Etniciteit	22
2.8.5	Verblijfplaats	23
2.8.6	Woonplaats.....	23
2.9	Achtergrondkenmerken aangemelde volwassenen	24
3	Alleen activeringsfase ('fase 1 zaken').....	25
3.1	Inleiding.....	25
3.2	Aantal.....	25
3.3	Reden van niet doorgaan	26
3.4	Aantal contacten	27
3.5	Fase 1 zaken per aanmelder.....	27
3.6	Duur hulpverlening.....	28
3.7	Achtergrondproblematiek	29
3.7.1	Problemen kinderen	29
3.7.2	Problemen volwassen hoofdpersonen	29
3.8	Zorgen en vragen	30
3.8.1	Zorgen en vragen kinderen	30
3.8.2	Zorgen en vragen volwassen hoofdpersonen	31
3.9	Achtergrondkenmerken kinderen	31
3.9.1	Aantal.....	31
3.9.2	Leeftijd	31

3.9.3	Geslacht.....	31
3.9.4	Etniciteit	31
3.9.5	Verblijfplaats	31
3.10	Achtergrondkenmerken volwassen hoofdpersonen	32
4	Wel Eigen Kracht-conferentiefase ('fase 2 zaken')	33
4.1	Inleiding.....	33
4.2	Aantal Eigen Kracht-conferenties per provincie	33
4.3	Duur van voorbereiding	34
4.4	Aanmelders.....	34
4.5	Duur hulpverlening.....	35
4.6	Achtergrondproblematiek	35
4.6.1	Problemen kinderen	35
4.6.2	Problemen volwassen hoofdpersonen	36
4.7	Zorgen en vragen	37
4.7.1	Zorgen en vragen kinderen	38
4.7.2	Zorgen en vragen volwassen hoofdpersonen	38
4.8	Achtergrondkenmerken kinderen	39
4.8.1	Aantal.....	39
4.8.2	Leeftijd	39
4.8.3	Geslacht.....	39
4.8.4	Etniciteit	39
4.8.5	Verblijfplaats	39
4.9	Achtergrondkenmerken volwassen hoofdpersonen	40
4.10	Locatie van de Eigen Kracht-conferentie	40
4.11	Tijdstip.....	40
4.12	Duur	41
4.13	Aantal deelnemers.....	41
4.14	Afwezig	43
4.14.1	Wel uitgenodigd, niet aanwezig.....	43
4.14.2	Niet uitgenodigd, niet welkom	43
4.15	Resultaat.....	43
4.16	Inhoud plan	43
4.16.1	Wijziging verblijfplaats	43
4.16.2	Vraag om professionele hulp.....	44
4.16.3	Evaluatie	44
4.16.4	Noodplan	44
4.17	Tevredenheid coördinator over aanmelder	44
5	Follow-up	47
5.1	Inleiding.....	47
5.2	Moment van follow-up.....	47
5.3	Aantal personen.....	48
5.4	Mate van uitvoering van plan en afspraken.....	48
5.5	Effecten.....	49
5.6	Terugblik op conferentie	49

6	Tevredenheid professionele aanmelders	51
6.1	Inleiding.....	51
6.2	Informatie.....	51
6.3	Waardering Eigen Kracht-conferentie	52
6.4	Waardering plan	52
6.5	Waardering voor Eigen Kracht-coördinator	53
6.6	Waardering Eigen Kracht-regiomanager.....	54
6.7	Overige opmerkingen en suggesties.....	54
7	Tevredenheid volwassen deelnemers uit familie en sociaal netwerk.....	57
7.1	Inleiding.....	57
7.2	Informatie.....	57
	7.2.1 Inleiding	57
	7.2.2 Voldaan aan informatiebehoefte	58
7.3	Meewerken aan een oplossing.....	58
	7.3.1 Inleiding	58
	7.3.2 Informatie geven.....	58
	7.3.3 Vragen	59
	7.3.4 Zeggen.....	59
	7.3.5 Meewerken aan een oplossing.....	59
	7.3.6 Op gemak voelen tijdens open en besloten deel	60
7.4	Waardering Eigen Kracht-conferentie en besloten tijd.....	60
7.5	Waardering plan	61
7.6	Waardering coördinator	61
7.7	Waardering aanmelder/professional	62
7.8	Overige opmerkingen en suggesties.....	62
8	Tevredenheid kinderen en jongeren	65
8.1	Inleiding.....	65
8.2	Achtergrondkenmerken respondenten	65
8.3	De Eigen Kracht-conferentie	65
8.4	Het plan.....	66
8.5	De coördinator	66
8.6	Overige opmerkingen	67
9	Samenvatting en conclusies	69
9.1	Inleiding.....	69
9.2	Aanmeldingen	69
9.3	Resultaat en verloop Eigen Kracht-conferenties.....	70
9.4	Vergelijking zaken wel en niet Eigen Kracht-conferentie	71
9.5	Follow-up	71
9.6	Tevredenheid aanmelders.....	72
9.7	Tevredenheid volwassen deelnemers uit familie en sociaal netwerk	72
9.8	Tevredenheid deelnemende kinderen en jongeren.....	72
9.9	Conclusies en trends	73

Bijlagen	77
Bijlage 1: Registratie Eigen Kracht Follow-up van de conferentie	79
Bijlage 2: Tevredenheid professionele aanmelder Eigen Kracht-conferentie	89
Bijlage 3: Tevredenheid volwassen deelnemer Eigen Kracht-conferentie	93
Bijlage 4: Tevredenheid kind/jongere Eigen Kracht-conferentie	99
Bijlage 5: Woonplaats hoofdpersonen Eigen Kracht-conferenties	103
Referenties	107

1 Opzet van het onderzoek

1.1 Inleiding

Eigen Kracht is een besluitvormingsmodel waarin families zelf beslissen over wat zij nodig hebben aan hulp en steun om problemen van mensen in hun familie te kunnen oplossen. De hoofdpersoon in dit besluitvormingsproces is meestal een kind, maar het kan ook een volwassene zijn. Hoewel organisaties die zorg of steun verlenen veelal de aanmelders zijn, ligt de verantwoordelijkheid voor het maken van het plan niet bij hen maar bij familie en netwerk. Professionals werken mee door het geven van informatie en indien er sprake is van jeugdbescherming: bij het goedkeuren van het plan. Bij de uitvoering van dit plan worden zowel hulpbronnen van binnen als buiten de familie benut (van Beek, 2003a).

Eigen Kracht is de Nederlandse naam voor een model dat internationaal bekend staat als 'family group conferencing'. Kenmerkend voor dit model is het werken met een besloten tijd en onafhankelijke coördinatoren. Het is afkomstig uit Nieuw Zeeland. In Nederland werden de eerste Eigen Kracht-conferenties in 2001 gehouden. Sindsdien is er sprake van een jaarlijkse toename van zaken. Werden er in 2001 21 zaken afgerond, in 2009 zijn dit er 686. Vanaf het begin is de invoering gevolgd met onderzoek en zijn gegevens verzameld die van belang zijn voor de implementatie van het Eigen Kracht-model. In de afgelopen jaren zijn de resultaten van Eigen Kracht-conferenties in Nederland gepubliceerd (van Beek, 2003a, 2003b, 2004b; 2005a; 2006a; 2007; Gramberg, 2008; 2009; van Beek en Gramberg, 2003). Dit verslag bevat de cijfers van het jaar 2009.

1.2 Doel

Het doel van het onderzoek is tweeledig. Het gaat enerzijds om het achterhalen van feitelijke gegevens in 2009 rond aanmeldgedrag, aantallen Eigen Kracht-conferenties, de gang van zaken tijdens de conferenties en de follow-up na 3 maanden. Dit om een gedegen onderbouwing te kunnen geven van relevante achtergrondvariabelen om mogelijke onderzoeks- en implementatievragen die men nu en in de toekomst zou kunnen hebben ten aanzien van het functioneren van Eigen Kracht-conferenties.

Daarnaast gaat het om het verkrijgen van inzicht in de mate van tevredenheid over de Eigen Kracht-conferentie van deelnemers. Oftewel: hoe waarderen aanmelders en leden van familie en sociaal netwerk het deelnemen aan een Eigen Kracht-conferentie?

1.3 Onderzoeksvragen

De onderzoeksvragen met betrekking tot het aanmeldgedrag zijn:

- welke personen of organisaties melden bij Eigen Kracht aan?
- wat is de reden van de aanmelding? Over welke vraag dient een plan gemaakt te worden?
- wat is de achterliggende problematiek van de aangemelde gezinnen? Hoe lang is er hulpverlening in deze gezinnen?
- om hoeveel kinderen of volwassen hoofdpersonen gaat het? Van welke leeftijd, geslacht, etniciteit? Waar verblijven zij?

De onderzoeksvragen met betrekking tot het resultaat van de inzet van Eigen Kracht zijn:

- hoeveel tijd zit er tussen het moment van aanmelding en het daadwerkelijk starten van de voorbereiding van de Eigen Kracht-conferentie? Is er sprake van een wachttijd? Zo ja, hoe lang is de wachttijd?
- hoe vaak leidt een aanmelding bij Eigen Kracht tot een familiebijeenkomst (Eigen Kracht-conferentie)? Hoeveel tijd zit er tussen het moment van aanmelding en het houden van de Eigen Kracht-conferentie?
- als een aanmelding niet tot een Eigen Kracht-conferentie leidt, wat is daarvan dan de reden?
- welke gegevens (aanmelder, achtergrondkenmerken, problematiek) zijn bekend over de zaken die wel tot een Eigen Kracht-conferentie leiden?
- in hoeverre zijn er verschillen en overeenkomsten (aanmelder, achtergrondkenmerken, problematiek) in de zaken die wel tot een Eigen Kracht-conferentie leiden en zaken bij wie dit niet het geval is;
- hoe vaak slagen families erin binnen een Eigen Kracht-conferentie een plan te maken?
- hoe vaak worden deze plannen als veilig geaccepteerd door de aanmelder/professional?
- in hoeverre bevatten de plannen een evaluatiemoment?
- in hoeverre bevatten de plannen een 'noodplan'?
- hoe vaak vragen families professionele hulp?
- hoe vaak veranderen kinderen door de Eigen Kracht-conferentie van verblijfplaats?

De onderzoeksvragen met betrekking tot de Eigen Kracht-conferentie zijn:

- hoeveel mensen nemen deel aan een Eigen Kracht-conferentie? Wat is hun positie ten opzichte van het de hoofdpersoon? Welke professionals?
- hoe vaak komen mensen niet op de Eigen Kracht-conferentie, terwijl zij daarvoor wel zijn uitgenodigd? Hoe vaak worden potentiële deelnemers uitgesloten?
- waar en wanneer worden Eigen Kracht-conferenties gehouden?
- hoe lang duren Eigen Kracht-conferenties?

De onderzoeksvragen met betrekking tot de follow-up van de Eigen Kracht-conferenties zijn:

- in hoeverre zijn de plannen na drie maanden uitgevoerd en de afspraken nagekomen?
- zijn de ondervraagden gelijkgestemd in hun oordeel over de uitvoering?
- hoe heeft de situatie van de hoofdpersoon zich ontwikkeld volgens de hoofdpersoon zelf, het sociale netwerk en de professionele aanmelders?
- is het contact tussen professionele aanmelders en hoofdpersonen verbeterd, verslechterd of hetzelfde gebleven?

De onderzoeksvragen met betrekking tot de tevredenheid van de professionele aanmelder zijn:

- in hoeverre zijn de aanmelders voldoende geïnformeerd?
- hoe waardeert de aanmelder de Eigen Kracht-conferentie? Welke factoren spelen een rol in die beoordeling?
- hoe waardeert de aanmelder het plan dat in de Eigen Kracht-conferentie wordt gemaakt? Welke factoren spelen een rol in die beoordeling?
- hoe waardeert de aanmelder de samenwerking met Eigen Kracht? Welke factoren spelen in die beoordeling een rol?

De onderzoeksvragen met betrekking tot de tevredenheid van (volwassen) leden van familie en sociaal netwerk zijn:

- in hoeverre zijn zij voldoende geïnformeerd? Door wie?
- in hoeverre was de gegeven informatie duidelijk? Door wie verstrekt?
- in hoeverre is hen gevraagd aan welke informatie zij behoefte hadden?
- in hoeverre hebben zij zelf informatie kunnen toevoegen?
- in hoeverre hebben zij inbreng kunnen hebben tijdens de Eigen Kracht-conferentie?
- hoe waarden zij de Eigen Kracht-conferentie? Welke factoren spelen een rol in die beoordeling?

De onderzoeksvragen met betrekking tot de tevredenheid van de kinderen zijn:

- om hoeveel kinderen gaat het?
- in welke hoedanigheid nemen zij deel aan de Eigen Kracht-conferentie?
- hoe waarden zij de Eigen Kracht-conferentie en de besloten tijd? Welke factoren spelen een rol in die beoordeling?
- hoe waarden zij het plan dat in de Eigen Kracht-conferentie is gemaakt? Welke factoren spelen in die beoordeling een rol?
- hoe waarden zij de contacten met de Eigen Kracht-coördinator? Welke factoren spelen in die beoordeling een rol?

1.4 Methode van onderzoek

Onderzoek feitelijke gegevens

Het onderzoek naar de feitelijke gegevens heeft plaatsgevonden door analyse van schriftelijke bronnen. Elke Eigen Kracht-coördinator die met een zaak gestart is, is gevraagd na afronding hiervan het registratieformulier in te vullen op de website van de Eigen Kracht *Centrale*. De resultaten van de registratieformulieren zijn gekoppeld aan een SPSS-bestand, een statistisch rekenprogramma. Dit bestand is geanalyseerd.

Vanwege de waarborging van de privacy van de familieleden, is de Eigen Kracht-coördinatoren gevraagd niet de namen van de betrokkenen op te geven. Wel is hen verzocht kenbaar te maken in welke relatie de verschillende betrokkenen tot het kind of de volwassen hoofdpersoon staan.

Onderzoek follow-up

Voor het onderzoek naar de uitvoering van de plannen na 3 maanden is gebruik gemaakt van een follow-up formulier (zie bijlage 1). De follow-up formulieren zijn ingevuld door Eigen Kracht-coördinatoren, die ongeveer drie maanden na afloop van de conferentie gebeld hebben met sleutelfiguren (hoofdpersonen, familieleden en aanmelders). De zowel gesloten als open vragen zijn ingevoerd in SPSS.

Onderzoek tevredenheid

Het onderzoek naar de tevredenheid van de deelnemers heeft plaatsgevonden door analyse van drie schriftelijke vragenlijsten. Eén vragenlijst is na afloop van de Eigen Kracht-conferentie verspreid onder de aanmelders (zie bijlage 2), de andere vragenlijst onder de (volwassen) deelnemers uit familie en sociaal netwerk (zie bijlage 3). De derde vragenlijst is een tevredenheidsenquête voor kinderen (zie bijlage 4). Vanwege de waarborging van hun privacy, is de deelnemers niet gevraagd hun personalia op te geven. Wel is hen verzocht kenbaar te maken in welke relatie zij staan tot het kind of de kinderen voor wie de Eigen Kracht-conferentie is gehouden. Andere achtergrondkenmerken zijn niet

gevraagd om herkenbaarheid te voorkomen en te bevorderen dat de deelnemers zich vrij zouden voelen om hun eigen mening te geven. De enquêtes zijn los van elkaar geanalyseerd. De meeste vragen hebben zowel een gesloten als een open deel. Het gesloten deel betreft een ja/nee of een ja/nee/ten dele keuzemogelijkheid of een rapportcijfer. Van alle antwoorden op de gesloten vragen zijn rechte tellingen gemaakt. In een aantal gevallen is het gemiddelde rapportcijfer berekend en wordt de spreiding rondom dit gemiddelde aangegeven. In het open deel hebben de respondenten in hun eigen woorden een toelichting gegeven op dit oordeel. Deze antwoorden zijn geanalyseerd. Per onderwerp zijn enkele typerende en opmerkingen geselecteerd.

1.5 Verloop van het onderzoek

Onderzoek feitelijke gegevens

Aan de coördinatoren is gevraagd het registratieformulier zo spoedig mogelijk na het afronden van de zaak in te vullen op de website. Onder het afronden van de zaak verstaan we hier het moment dat een Eigen Kracht-conferentie werd gehouden of het moment dat duidelijk werd dat het om welke reden dan ook niet tot een Eigen Kracht-conferentie zou komen. Het merendeel van de formulieren werd binnen een maand na het afronden van de zaak op de website ingevoerd. In 55 van de zaken (8%) was het nodig een rappel te sturen. Van deze groep hebben er 38 de registratie alsnog ingevoerd. De respons ligt daarmee op 98%.

Dit verslag van de jaarcijfers 2009 gaat over alle zaken die in 2009 werden afgerond en waarvan het registratieformulier is ingevuld door de coördinator. Het gaat in totaal om 686 zaken. Een deel van deze zaken is in 2008 gestart, maar werd in 2009 afgerond. De op 31 december 2009 nog lopende zaken zijn in dit onderzoek niet meegenomen. De coördinatoren hebben tot 1 februari 2010 de gelegenheid gehad hun gegevens over 2009 in te voeren in het registratieformulier via de website. De (weinige) registraties over zaken uit 2009 die na deze datum zijn ingevoerd, zijn dus niet meegeteld en zullen meegenomen worden in de publicatie van de jaarcijfers 2010.

Follow-up

Bij de start van de conferentie krijgen de Eigen Kracht-coördinatoren ook een follow-up formulier opgestuurd. Ook dit is te downloaden van de site van Eigen Kracht. Er werden dit jaar 302 follow-up formulieren van Eigen Kracht-coördinatoren ontvangen. Afgezet tegen de 471 conferenties in 2009, betekent dit dat van 64% bekend is hoe het enige maanden later met de uitvoering staat. Aangezien het aantal conferenties jaarlijks toeneemt en de follow-up altijd later plaatsvindt dan de conferenties, is er bij de registratieformulieren en de follow-up geen sprake van een 1 op 1 relatie maar van een na-ijlend effect.

Onderzoek tevredenheid

De vragenlijsten over de tevredenheid zijn door de Eigen Kracht-coördinator uitgereikt aan deelnemers van de Eigen Kracht-conferenties. De vragenlijsten en de daarbij behorende antwoordenvolop werden meteen na afloop van de Eigen Kracht-conferentie uitgedeeld door de Eigen Kracht-coördinator van de betreffende conferentie. Aanmelders kregen een andere vragenlijst dan de kinderen en volwassen leden van de familie en netwerk (zie bijlage 2, 3 en 4). Waarschijnlijk is het een paar keer voorgekomen dat een Eigen Kracht-coördinator het formulier voor aanmelders/professionals ook heeft gegeven aan hulpverleners die in de informatieronde informatie kwamen geven. Als dat bleek uit de antwoorden, zijn de formulieren terzijde gelegd.

Hoewel de bedoeling was dat alle deelnemers persoonlijk een vragenlijst in zouden vullen, is het een enkele keer voorgekomen dat coördinatoren één vragenlijst per (echt)paar hebben meegegeven met de vraag dit samen in te vullen. Ook kwam voor dat jongeren die iets ouder dan 18 waren een kind-formulier voor beneden de 18 hebben gekregen. De gegevens daarvan zijn niet bij de kind-tevredenheid verwerkt, maar bij de tevredenheidgegevens van volwassenen. Naar schatting heeft de helft van de inzenders uit familie en netwerk hun vragenlijst ter plaatse ingevuld en meegegeven aan de Eigen Kracht-coördinator. De rest zond de antwoordenvolp zelf naar de onderzoekers. De vragenlijsten van de aanmelders werden vrijwel allemaal rechtstreeks naar de onderzoekers gestuurd.

In 2009 zijn er 471 Eigen Kracht-conferentie (fase 2 conferenties; zie 1.6 en hoofdstuk 4) gehouden. Daarvan waren er 83 conferenties waarin de aanmelder geen professional maar de hoofdpersoon zelf of een familielid was. Deze personen kregen een vragenlijst voor deelnemers uit familie en netwerk. Onder de aanmelders/professionals zijn 519 vragenlijsten uitgezet; soms meerdere per situatie omdat er meerdere aanmelders waren of doordat ook professionals die geen aanmelder waren een enquête kregen. Hiervan zijn er 309 vragenlijsten geretourneerd. Dat is een respons van 60%.

Onder de deelnemende volwassen leden van familie en sociaal netwerk zijn 3527 vragenlijsten verspreid. Hiervan zijn er 2363 vragenlijsten geretourneerd, dit is een respons van 67%.

Er werden 549 formulieren verspreid onder kinderen en jongeren die aan een Eigen Kracht-conferentie deelnamen. Hiervan zijn er 269 geretourneerd, een respons van 49%.

De respons op alle tevredenheidsformulieren is voldoende om er vanuit te gaan dat de uitkomsten representatief zijn. Wel is de respons bij de kinderen en jongeren beduidend minder dan in voorgaande jaren.

1.6 Terminologie

Om deze gegevens in een kader te kunnen plaatsen, volgt hier eerst een schets van hoe de voorbereiding en de bijeenkomst verloopt. Een Eigen Kracht-conferentie wordt voorbereid door een Eigen Kracht-coördinator. Deze heeft geen hulpverlenende of inhoudelijke taak. Hun opdracht is het organiseren en faciliteren van de Eigen Kracht-conferentie. Dat doen zij door de familie en de aanmelder over de mogelijkheden en werkwijze van een Eigen Kracht-conferentie te informeren, te zoeken naar zoveel mogelijk mensen die kunnen bijdragen en ervoor te zorgen dat zij op een door hen gewenst moment bij elkaar komen voor de Eigen Kracht-conferentie. De coördinator stelt tijd en plaats vast en is verantwoordelijk voor de logistiek in overeenstemming met de wensen van de familie. De coördinator is belast met een verantwoorde uitvoering van de Eigen Kracht-conferentie en lost voorkomende problemen op. Noch de coördinator noch de hulpverleners zijn aanwezig bij het overleg van de familie in de besloten tijd. Aan het eind van de conferentie legt de coördinator de verantwoordelijkheid voor de uitvoering van het plan bij de familie en de betrokken aanmelder(s). Het einde van de Eigen Kracht-conferentie betekent ook het einde van de betrokkenheid van de coördinator bij de familie.

Voor een goed begrip volgt hieronder een beknopte beschrijving van de in deze rapportage gebruikte terminologie:

Aanmelder:

degene die het eerst contact opneemt met de Eigen Kracht *Centrale* om de mogelijkheid van een Eigen Kracht-conferentie voor een familie te bespreken. Meestal is dit een medewerker van een hulpverleningsinstelling, maar het kan ook de cliënt zelf of een lid van familie of netwerk zijn. De aanmelder bespreekt de mogelijkheid van een Eigen Kracht-conferentie met de familie en formuleert de vraagstelling aan het begin van de conferentie.

Bodem-eis:

minimumvoorwaarde omtrent de veiligheid van de hoofdpersoon die door een jeugdbeschermer aan het plan van de familie gesteld kan worden.

Eigen Kracht-conferentie:

een werkwijze om familie de verantwoordelijkheid te laten houden voor ingrijpende beslissingen bij problemen binnen de familie. Het geeft hen de gelegenheid zelf een plan te maken met gebruikmaking van eigen mogelijkheden en ondersteuning van buiten te betrekken. Centraal in deze werkwijze staat een 'familiebijeenkomst' waarin familie en leden van het netwerk gezamenlijk een plan maken voor de toekomst (zie ook de fasen van een Eigen Kracht-conferentie).

Eigen Kracht *Centrale*:

landelijke stichting die de Eigen Kracht-conferenties uitvoert en de invoering van Eigen Kracht-conferenties entameert en ondersteunt. De Eigen Kracht *Centrale* verzorgt de werving, selectie en opleiding van coördinatoren en sluit contracten af met de coördinatoren voor de duur van een conferentie. Aanmelders kunnen een 'Eigen Kracht-conferentie' inhuren bij de Eigen Kracht *Centrale*.

Eigen Kracht-coördinator:

medewerker die in nauw overleg met de betrokken familie een Eigen Kracht-conferentie organiseert en faciliteert. Een Eigen Kracht-coördinator is een onafhankelijke persoon die verbonden is aan de Eigen Kracht *Centrale* en niet in dienst is bij of op de een of andere manier werkzaam is voor een beslissingsbevoegde of hulpverlenende instantie.

Eigen Kracht-regiomanager:

medewerker die in dienst is van een organisatie die voor een regio of provincie Eigen Kracht helpt invoeren. Aanmelders nemen contact op met de regiomanager als zij een Eigen Kracht-conferentie overwegen. De regiomanager kan hen helpen te beoordelen of een Eigen Kracht-conferentie in die situatie een geschikt middel is, hoe de vraagstelling zou moeten luiden, welke hulpverleners betrokken zijn en weet hoe de financiering geregeld kan worden. De regiomanager schakelt een coördinator uit dat gebied in om de conferentie te gaan voorbereiden en zorgt voor de directe ondersteuning. De regiomanager coacht de coördinatoren in die regio en stemt af met de landelijke Eigen Kracht *Centrale*.

Familie en sociaal netwerk:

directe en verder afstaande bloedverwanten en andere voor hen belangrijke personen. Denk aan familieleden, burens en vrienden.

Fase 1 zaak:

door de Eigen Kracht *Centrale* gebruikt begrip voor een zaak die tijdens de voorbereiding gestaakt is. Het gaat om een situatie waarin een Eigen Kracht-coördinator aan de

voorbereiding is begonnen, maar waarbij het om uiteenlopende redenen niet komt tot een formele gezamenlijke bijeenkomst van familie, netwerk, aanmelder en professionele informanten.

Fase 2 conferenties:

door de Eigen Kracht *Centrale* gebruikt begrip voor een zaak waarvan de voorbereiding uitmondt in een formele gezamenlijke bijeenkomst van familie, netwerk, aanmelder en professionele informanten.

Fasen van een Eigen Kracht-conferentie:

- Activeringsfase : Periode voorafgaand aan de 'familiebijeenkomst', waarin mensen gestimuleerd worden om bijeen te komen en de Eigen Kracht-conferentie wordt voorbereid.
- Conferentiefase : Fase waarin de Eigen Kracht-conferentie plaatsvindt. Hierin zijn drie fasen te onderscheiden:
- Informatiefase: eerste deel van de 'familiebijeenkomst' waarin professionals informatie verstrekken aan familie en netwerk.
 - Besloten tijd: tweede deel van de 'familiebijeenkomst'. Nadat de familie en de leden van het sociaal netwerk de benodigde informatie hebben verkregen, verlaten de aanmelder, andere hulpverleners en de coördinator de ruimte, waarna de familie beraadslaagt en een plan maakt.
 - Presentatie van het plan: derde deel van de 'familiebijeenkomst'. Nadat de familie een plan heeft gemaakt, worden de coördinator en de aanmelder binnen- of opgeroepen en presenteert de familie het plan. De aanmelder accepteert het plan tenzij duidelijk is dat de veiligheid van het kind niet gewaarborgd is, dan wel dat het plan niet wettig is.

Hoofdpersoon:

persoon voor wie de Eigen Kracht-conferentie wordt gehouden. In de jeugdzorg zijn dit de kinderen waarvoor een plan gemaakt wordt. In andere sectoren kan het (ook) om volwassenen gaan.

2 Aanmelding bij Eigen Kracht

2.1 Inleiding

Verzoeken voor het houden van een Eigen Kracht-conferentie kunnen worden gedaan door professionele hulpverleners, familieleden of (volwassen) hoofdpersonen voor wie de conferentie bedoeld is. Degene die een zaak bij Eigen Kracht aanmeldt, krijgt te maken met de regiomanager. De regiomanager zoekt een coördinator die zo goed mogelijk bij de familie past en vervolgens start de coördinator met de voorbereiding.

2.2 Aantal aanmeldingen per provincie

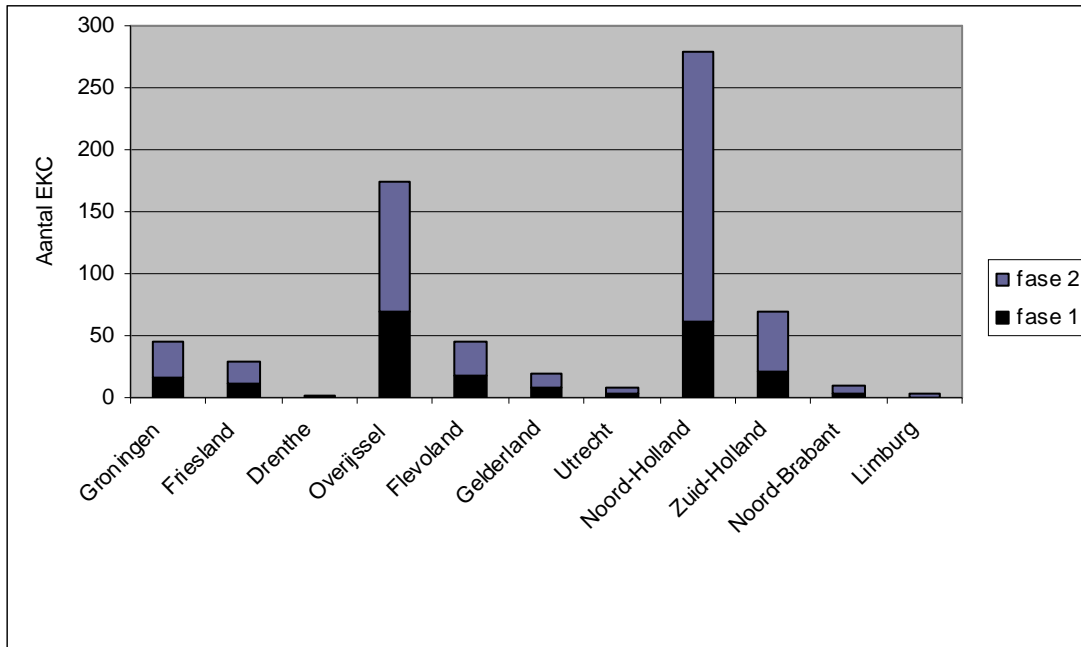
In 2009 zijn er 785 nieuwe aanmeldingen binnengekomen. In deze jaarrapportage worden alleen de zaken beschreven die in 2009 zijn afgerond, vermeerderd met de zaken die in 2008 zijn gestart en in 2009 zijn afgerond (zie ook 1.5). Het gaat in totaal om 686 afgeronde zaken.

De regionale spreiding van het aantal aanmeldingen is groot. De meeste afgeronde zaken zijn aangemeld in Noord-Holland (met name in de agglomeratie Amsterdam) en de provincie Overijssel. In de provincies Drenthe, Utrecht, Noord-Brabant en Limburg is het aantal aanmeldingen gering. In Zeeland zijn dit jaar geen zaken aangemeld.

Aantal afgeronde zaken in 2009 per provincie:

Provincie	Aantal zaken
Groningen	45
Friesland	29
Drenthe	2
Overijssel	175
Flevoland	45
Gelderland	20
Utrecht	8
Noord-Holland	279
Zuid-Holland	69
Noord-Brabant	10
Limburg	4
<i>Totaal</i>	<i>686</i>

Aantal Eigen Kracht-conferenties per fase en provincie:

2.3 Wachlijsten

EKC kende ook in 2009 geen wachlijsten en in alle gevallen kon een aanmelding gelijk in behandeling worden genomen. In een enkel geval is even gewacht tot een coördinator beschikbaar kwam die beter paste bij het gezin, bijvoorbeeld vanwege de etnische achtergrond.

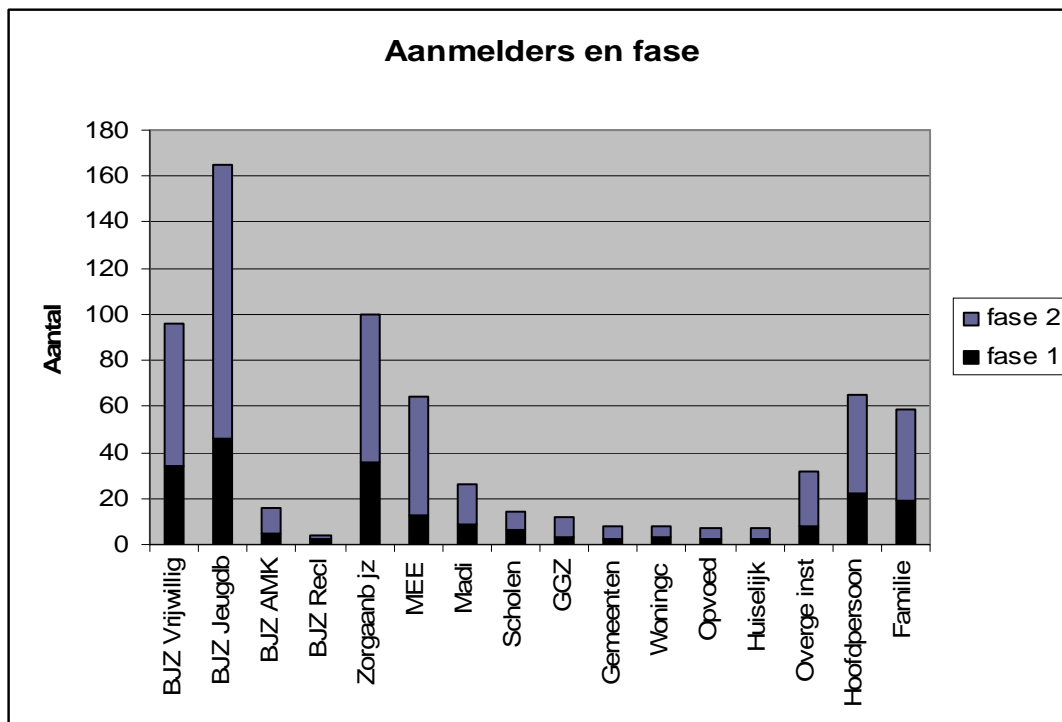
2.4 Aanmelders

De 686 aanmeldingen zijn in 562 gevallen (82%) afkomstig van een professionele organisatie, in 65 gevallen (9%) van de hoofdpersoon zelf en in 59 gevallen (9%) van een familielid (vaak de ouders). De professionele aanmelders laten een grote variëteit aan organisaties zien. Medewerkers van organisaties op het gebied van jeugdzorg (Bureau Jeugdzorg en zorgaanbieders) en MEE zijn de getalsmatig belangrijkste professionele aanmelders (respectievelijk 68% en 11% van de professionele aanmelders). Wat betreft Bureau Jeugdzorg (BJZ) is 59% afkomstig van de afdeling jeugdbescherming en ruim een derde (34%) van de afdeling vrijwillige hulpverlening.

Achtergrond van de aanmelders:

Organisaties	Aantal
BJZ (vrijwillig kader)	96
BJZ (jeugdbescherming)	165
BJZ (AMK)	16
BJZ (jeugdreclassering)	4
Zorgaanbieders jeugdzorg	100
MEE	64
Maatschappelijk werk	26
Scholen	14
Gezondheidszorg - GGZ	12
Gemeenten	8
Woningcorporaties	8
Opvoedondersteuning/CJG	7
Steunpunt huiselijk geweld/blijf van mijn lijf	7
Overige instanties	32
Onbekend	3
<i>Totaal</i>	<i>562</i>

In de categorie 'overige instanties' vallen instanties, personen of organisaties die minder dan vier maal zijn genoemd. Het gaat bijvoorbeeld om advocaten, huisartsen, ouderenorganisaties en het UWV.

Personen	Aantal
Hoofdpersoon zelf	65
Familie	59
<i>Totaal</i>	<i>124</i>

2.5 Duur hulpverlening

Duur hulpverlening in jaren	Aantal
Geen hulpverlening	61
0 tot 1 jaar	128
1 tot 2 jaar	101
2 tot 5 jaar	148
5 tot 10 jaar	76
Meer dan 10 jaar	38
Onbekend	134
<i>Totaal</i>	<i>686</i>

Van een vrij grote groep (N=134) is niet bekend of er al hulpverlening is. Als deze groep buiten beschouwing wordt gelaten, blijkt dat er in 11% van de aangemelde gezinnen geen gebruik wordt gemaakt van hulpverleners. Bij 21% is sprake van meer dan 5 jaar hulpverlening.

2.6 Achtergrondproblematiek

Een van de vragen die aan de Eigen Kracht-coördinator gesteld wordt, is welke achtergrondproblematiek een rol speelde. Hierbij wordt een onderscheid gemaakt tussen de aanmeldingen die uitsluitend kinderen als hoofdpersoon betreffen, aanmeldingen die uitsluitend volwassen hoofdpersoon betreffen en aanmeldingen die zowel een kind als een volwassene betreffen.

2.6.1 Achtergrondproblematiek kinderen

Van de 686 aanmeldingen zijn in 352 gevallen uitsluitend één of meerdere kinderen als hoofdpersoon betrokken. Daarbij werden in totaal 1028 problemen door de coördinator genoemd. Gemiddeld zijn dit 2,9 belangrijkste problemen per zaak.

Achtergrondproblematiek zaken waarbij uitsluitend kinderen betrokken (het in totaal meest voorkomende probleem staat bovenaan):

Achtergrondproblematiek	Aantal
Pedagogische onmacht/verwaarlozing	184
Gedragsproblemen kind	180
Echtscheidingsperikelen	122
Overbelasting ouders	90
Problemen met school	84
Financiën en huisvestingsproblemen	78
Psychiatrische problematiek ouders	64
Huiselijk geweld (incl. mishandeling, incest)	41
Verslaving ouders	40
Politiecontact kind of ouders	40
Dood/ziekte ouders	29
Verstandelijke beperking	24
Problemen met werk	16
Ziekte/lichamelijke beperking kind	5
Diversen	31
<i>Totaal</i>	<i>1028</i>

Problemen die te maken hebben met pedagogische onmacht, verwaarlozing en gedrag staan bovenaan vermeld. Ook problemen die verband houden met echtscheiding, school, overbelasting van de ouders en huisvesting/financiën komen regelmatig voor.

2.6.2 Achtergrondproblematiek volwassen hoofdpersonen

Bij de 686 aanmeldingen zijn in 334 gevallen volwassen hoofdpersonen betrokken. Volwassenen kunnen in twee gevallen als hoofdpersoon fungeren: in combinatie met kinderen als hoofdpersoon (het gaat dan bijvoorbeeld om 18+ broers of zussen of conferenties die voor een moeder en kind georganiseerd worden) of conferenties die uitsluitend een volwassen hoofdpersoon betreffen.

Het eerste komt bij 209 aanmeldingen voor, het tweede bij 125 aanmeldingen. Omdat verondersteld kan worden dat dit verschillende vormen van achtergrondproblematiek oplevert, is de groep volwassenen gesplitst. Tzamen worden 978 kwesties als achtergrondprobleem gegeven, een gemiddelde van 2,9 redenen per zaak.

Achtergrondproblematiek zaken waarbij (ook) volwassenen betrokken zijn (het in totaal meest voorkomende probleem staat bovenaan):

Achtergrondproblematiek	Volwassenen in combinatie met kinderen	Uitsluitend volwassenen	Totaal
Pedagogische onmacht/verwaarlozing	112	17	129
Financiën en huisvestingsproblemen	64	64	128
Overbelasting	93	17	110
Gedragsproblemen kind	86	11	97
Echtscheidingsperikelen	59	17	76
Psychiatrische problematiek	39	23	62
Huiselijk geweld (incl. mishandeling, incest)	45	17	62
Problemen met school	40	12	52
Verstandelijke beperking	25	25	50
Dood/ziekte	28	15	43
Verslaving	29	10	39
Lichamelijke beperking	18	14	32
Problemen met werk	10	18	28
Politiecontact	14	6	20
Diversen	17	33	50
<i>Totaal</i>	<i>679</i>	<i>299</i>	<i>978</i>

Wanneer het om aanmeldingen uitsluitend voor volwassenen gaat, spelen er relatief vaak problemen op het gebied van financiën, huisvesting en psychiatrie. De achtergrondproblematiek van de conferenties waar zowel volwassenen als minderjarigen als hoofdpersoon in participeren verschilt in grote lijnen niet van de conferenties met uitsluitend minderjarigen. In de categorie 'diversen' vallen problemen op het gebied van onder andere zwangerschap, communicatie tussen gezinsleden, loverboys, isolement en problemen met gemeentelijke instanties.

2.7 Zorgen en vragen

Op het aanmeldingsformulier dat de Eigen Kracht *Centrale* gebruikt, formuleren de aanmelders de reden van hun verwijzing en de vraag (of vragen) die zij aan de familie willen voorleggen. Zij beschrijven hun zorgen over de situatie van de kinderen of volwassen hoofdpersonen en benoemen concreet de zorgpunten. Deze vragen zijn belangrijk omdat zij het uitgangspunt van de conferentie zijn.

2.7.1 Zorgen en vragen kinderen al dan niet in combinatie met volwassenen

In alle gevallen is ingevuld wat de vraag was van de conferentie die voor kinderen bedoeld was, al dan niet in combinatie met volwassen hoofdpersonen. Er zijn in totaal 1665 vragen geformuleerd, dat is een gemiddelde van 3,0 onderwerp per situatie (561 aanmeldingen).

Vragen voor conferentie	Aantal
Opvoeding	324
Woonplek (waar moet het kind wonen)	259
Gedrag kind	238
Omgangsregeling met ouders/anderen	160
Onderwijs	120
Financiën/huisvesting	116
Vrije tijd	109
Zelfstandigheid	52
Medische zaken	49
Werk	45
Voorziening gezag	36
Huiselijk geweld	35
Overig	122
<i>Totaal</i>	<i>1665</i>

Vragen over opvoeding, de woonplek en het gedrag van het kind komen het meest voor. In de categorie overig vallen bijvoorbeeld vragen op het gebied van traumaverwerking, het versterken van de communicatie tussen gezinsleden, het opvangen van kinderen en rouwverwerking.

2.7.2 Zorgen en vragen volwassenen

In het geval de conferentie uitsluitend een volwassen hoofdpersoon betreft ziet de frequentie van de vragen en zorgen er iets anders uit, samenhangend met de doorgaans andere achtergrondproblematiek. Vragen met betrekking tot financiën/huisvesting, zelfstandigheid en vrije tijdsbesteding komen het meest voor. In totaal zijn er 327 vragen geformuleerd, dit wil zeggen 2,6 per conferentie voor volwassenen.

Vragen voor conferentie	Aantal
Financiën/huisvesting	61
Zelfstandigheid	45
Vrije tijd	34
Werk	31
Woonplek (waar moet het kind wonen)	30
Medische zaken	22
Onderwijs	17
Gedrag kind	15
Huiselijk geweld	14
Opvoeding	11
Omgangsregeling met ouders/anderen	8
Voorziening gezag	3
Overig	36
<i>Totaal</i>	<i>327</i>

2.8 Achtergrondinformatie aangemelde kinderen

2.8.1 Aantal

Bij 561 van de 686 zaken zijn (ook) kinderen betrokken. Hierbij gaat het in totaal om 915 kinderen oftewel 1,6 kind per aanmelding. Ruim de helft (58%) van de zaken is voor één kind aangemeld, een kwart (26%) voor twee kinderen, 11% voor drie kinderen en de overige zaken voor vier of meer kinderen. Het maximum aantal kinderen voor wie één aanmelding tegelijk is gedaan is zeven.

2.8.2 Leeftijd

Leeftijd kinderen	Aantal
Ongeboren	7
0 - 4 jaar	171
5 - 12 jaar	398
13 - 17 jaar	331
Onbekend	8
<i>Totaal</i>	<i>915</i>

Van nagenoeg alle kinderen is de leeftijd bekend. De groep tussen de 5 en 12 jaar oud is met 43% het grootst, gevolgd door de leeftijdscategorie tussen 13 en 18 jaar (36%). De groep 0 tot 4 jaar is kleiner (19%). In zeven gevallen betreft de aanmelding (ook) een ongeborene.

2.8.3 Geslacht

Geslacht	Aantal
Jongen	452
Meisje	454
Onbekend	9
<i>Totaal</i>	<i>915</i>

Van 9 kinderen (onder wie de 7 ongeborenen) is het geslacht niet bekend. De verhouding naar geslacht is vrijwel gelijk.

2.8.4 Etniciteit

Etniciteit	Aantal
Beide ouders Nederlands	442
Eén of beide ouders niet-Nederlands	465
Onbekend	8
<i>Totaal</i>	<i>915</i>

Van 8 kinderen is de etniciteit niet bekend. Van de overige kinderen heeft bijna de helft (49%) twee Nederlandse ouders, de andere helft niet. Kinderen met een (half-)Surinaamse (N=97), Turkse (N=69), Antilliaanse (N=58), en Marokkaanse (N=45) achtergrond komen het meest voor. De overige 196 kinderen laten een enorme variëteit aan etniciteit zien,

bijvoorbeeld Afghaans, Colombiaans, Ghanees, Kaapverdisch, Indonesisch, Pools, Somalisch en Thais.

Tussen de provincies doen zich grote verschillen voor. De aanmeldingen uit Zuid-Holland zijn voor 80% afkomstig van niet-Nederlandse gezinnen, voor de aanmeldingen uit Noord-Holland geldt dit voor 67%. Daarentegen zijn de aanmeldingen uit Friesland en Groningen voor ruim 80% afkomstig van Nederlandse gezinnen.

2.8.5 Verblijfplaats

Verblijfplaats	Aantal
Thuis bij één of beide ouders	610
Familie of netwerk	141
Crisis- of leefgroep	83
(Bestands)pleeggezin	34
Zelfstandig	2
Anders	40
Onbekend	5
<i>Totaal</i>	<i>915</i>

De grootste groep, twee derde, woont thuis bij beide of één van de ouders. Onder de categorie anders vallen kinderen en jongeren die op verschillende adressen wonen of in een kamertrainingscentrum, een jeugdgevangenis of een asielzoekerscentrum.

2.8.6 Woonplaats

Van 898 van de 915 kinderen is bekend in welke plaats zij wonen. De kinderen zijn woonachtig in een groot aantal plaatsen, maar met een paar uitschieters. De gehele lijst staat in bijlage 5. De plaatsen waar getalsmatig (10 kinderen of meer) de meeste kinderen wonen voor wie een Eigen Kracht-conferentie georganiseerd is:

Plaats	Provincie	Aantal
Amsterdam	NH	169
Rotterdam	ZH	63
Enschede	OV	56
Zwolle	OV	35
Almere	FL	32
Almelo	OV	24
Groningen	GR	23
Steenwijk	OV	19
Hengelo	OV	17
Purmerend	NH	16
Lelystad	FL	12
Utrecht	UT	10

2.9 Achtergrondkenmerken aangemelde volwassenen

Bij de 334 aanmeldingen die (ook) over volwassenen gaan, zijn in totaal 446 volwassen hoofdpersonen betrokken, 1,3 volwassene per zaak. Het gaat daarbij om 156 mannen (33%) en 289 vrouwen (65%). Vrouwen zijn dus in de meerderheid. Van één persoon is het geslacht onbekend.

De grootste groep (176 personen, 41%) is tussen de 26 en 40 jaar. De groepen tussen 18 en 25 jaar (92 personen, 21%) en tussen de 40 en 60 jaar (138 personen, 32%) zijn ook frequent aanwezig. 22 personen (5%) zijn boven de 60 jaar en van 18 personen is de leeftijd onbekend (deze zijn bij het weergeven van de percentages buiten beschouwing gebleven).

Van zes volwassen hoofdpersonen is de etnische achtergrond onbekend. Ongeveer 65% heeft een Nederlandse achtergrond (288 personen). De overige 35% heeft met name een Surinaamse (N=59), Turkse (N=19), Antilliaanse (N=18) of Marokkaanse (N=17) achtergrond.

Van de 446 volwassen hoofdpersonen wonen er 332 zelfstandig, oftewel 74%. 41 personen (9%) wonen bij hun ouders, 25 personen (6%) bij familie of vrienden. De overige 48 personen (11%) woont wonen in een opvanghuis, in een crisisgroep, in een begeleid wonen project of hebben geen vaste verblijfplaats.

Wat de woonplaats betreft is van 426 volwassenen bekend in welke plaats zij wonen. Plaatsen met elk 6 of meer volwassen hoofdpersonen zijn:

Plaats	Provincie	Aantal
Amsterdam	NH	92
Rotterdam	ZH	35
Zwolle	OV	21
Enschede	OV	16
Almere	FL	15
Purmerend	NH	11
Alkmaar	NH	11
Schagen	NH	11
Deventer	OV	8
Groningen	GR	7
Urk	FL	7
Steenwijk	OV	6
Hoofddorp	NH	6

3 Alleen activeringsfase ('fase 1 zaken')

3.1 Inleiding

Dit hoofdstuk gaat over aanmeldingen die zijn afgerond in de activeringsfase en waarbij het niet tot een formele conferentie is gekomen, de zogenaamde fase 1 zaken. Dit is het geval als tijdens de voorbereiding blijkt dat een conferentie niet haalbaar is of niet meer nodig is. Dan wordt de voorbereiding gestaakt en gaat de coördinator niet verder met het organiseren van de conferentie.

3.2 Aantal

In totaal werden in 2009 686 zaken afgerond. Van deze zaken kwam het in 309 gevallen tot een conferentie, dat wil zeggen dat familie, sociaal netwerk en hulpverleners bijeen zijn gekomen om een plan te maken. In bijna een derde van de aanmeldingen, 215 maal oftewel 31%, werd de voorbereiding voortijdig gestaakt. Dat betekent dat in 69% van de gevallen de aanmeldingen wel tot een conferentie hebben geleid. Dit is een iets hoger percentage dan in 2008 (34%).

Provincie	Aantal fase 1 zaken	Als % van totaal aantal in deze provincie aangemelde zaken
Groningen	16	36
Friesland	12	41
Drenthe	1	50
Overijssel	70	40
Flevoland	18	40
Gelderland	8	40
Utrecht	3	38
Noord-Holland	62	22
Zuid-Holland	21	30
Noord-Brabant	4	40
Limburg	0	0
<i>Totaal</i>	<i>215</i>	<i>31</i>

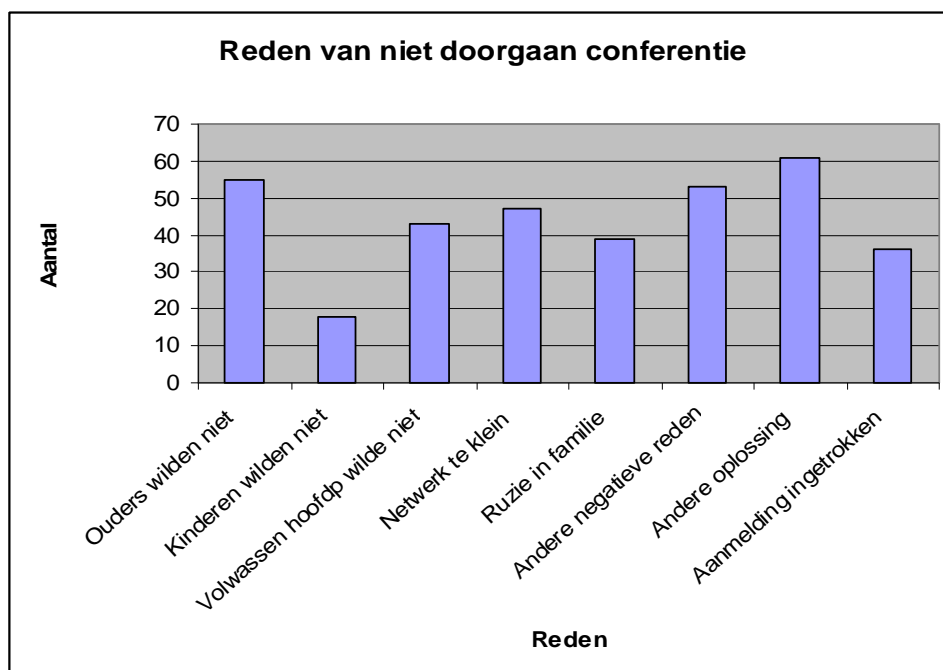
Tussen de provincies doen zich verschillen voor in de mate waarin de aanmelding tot een conferentie heeft geleid. De provincie Noord-Holland kan men als het meest 'succesvol' beschouwen. Deze provincie heeft veel aanmeldingen en het aantal fase 1 zaken ligt laag in vergelijking met het gemiddelde. Ook in Zuid-Holland is het aantal fase 1 zaken relatief gering. De meeste overige provincies schommelen rond de 40%, waarbij gezegd moet worden dat in Drenthe, Utrecht en Noord-Brabant het aantal aanmeldingen zo laag is, dat er al gauw vertekeningen ontstaan.

3.3 Reden van niet doorgaan

Of een conferentie al dan niet doorgaat, hangt van een aantal redenen af. Dit kunnen zowel positief als negatief geformuleerde redenen zijn. Met positief worden situaties bedoeld waarin betrokkenen een andere oplossing vinden of het probleem 'intrekken' omdat de conferentie niet meer nodig is. Met negatief worden situaties bedoeld waarin familieleden of sociaal netwerk niet aan een conferentie willen meewerken of wanneer er teveel ruzie is binnen de familie.

Van alle 215 zaken waarin de voorbereiding werd gestaakt is bekend wat de reden daarvan was. In 61 gevallen werd een andere oplossing gevonden, in 36 gevallen werd de aanmelding ingetrokken zonder dat bekend is wat daarvan de reden was. In de overige gevallen was de reden negatief: betrokkenen wilden hun medewerking niet verlenen, het netwerk werd te klein of te onevenwichtig bevonden of er was ruzie in de familie. Per geval kunnen er meerdere argumenten een rol spelen, waardoor het gemiddelde uitkomt op 1,6 redenen per zaak (totaalscore is 352).

Reden van niet doorgaan conferentie	Aantal
Ouders wilden niet	55
Kinderen wilden niet	18
Netwerk te klein	47
Volwassen hoofdpersoon wilde niet	43
Ruzie in familie	39
Andere negatieve reden	53
Andere oplossing	61
Aanmelding ingetrokken	36
<i>Totaal</i>	<i>352</i>

Enkele toelichtingen van coördinatoren over de reden van het niet doorgaan van de conferentie:

‘Volgens de ouders klikte het niet tussen mij en hen.’

‘Het kerngezin had weinig vertrouwen in het netwerk. Netwerk te groot, onverwerkte familiekwesaties.’

‘Op de ochtend van de conferentie heeft de moeder de conferentie afgebeeld. Zelf kwam ze wel. Ik vermoed onder dwang van man. De conferentie was aangevraagd op ondersteuning in verband met gehandicapt kind, later bleek er ook van huiselijk geweld sprake. Dit verstoorde de mogelijkheden.’

‘Er was een onhoudbare situatie ontstaan. Ze hebben hun dóchter aangemeld voor crisisopvang en konden er zelf niets meer bij hebben. Alles was teveel. De situatie was volledig uit de hand gelopen.’

Enkele voorbeelden van andere oplossingen die gevonden zijn:

‘Het betrokken kind staat op wachtlijst basishuis begeleid woonproject van jeugdzorg. Tot die tijd blijft kind bij pleegouders (oom en tante).’

‘De relatie met gezinsvoogd werd hersteld en heeft geleid tot een gezamenlijke aanpak waar iedereen tevreden over is.’

‘De stiefvader besloot te vertrekken waardoor jongere naar moeder kon.’

‘BJZ biedt begeleid wonen aan, waar de aanvrager gebruik van maakt, waardoor er geen EKC meer nodig is.’

3.4 Aantal contacten

In de 215 zaken waarin uiteindelijk geen conferentie is gehouden, hebben de coördinatoren met in totaal 1756 personen contact onderhouden. Dat is gemiddeld 8,2 per zaak. Veel voorkomende contacten waren met familieleden (414), volwassen hoofdpersonen (220), ouders (236), vrienden (301), minderjarige hoofdpersonen (168). Daarnaast met professionals (417, zowel professionele aanmelders als andere hulpverleners).

3.5 Fase 1 zaken per aanmelder

Gemiddeld heeft in 2009 ruim 31% van de aanmeldingen niet geresulteerd in een conferentie. Bij de aanmeldingen die via hoofdpersonen zelf zijn gedaan is dit het meest het geval. Bijna 40% van deze aanmeldingen leidde niet tot een conferentie. Bij de aanmeldingen van organisaties is dit 31% en bij de aanmeldingen via familieleden 27%.

Bij de instanties hebben de aanmeldingen via MEE het meest geleid tot een conferentie, namelijk 80%. De aanmeldingen via scholen hebben het minst geleid tot een conferentie, namelijk 57%. De overige instanties bevinden zich hier tussenin. Van de aanmeldingen via Bureau Jeugdzorg leiden die via de vrijwillige toegang iets vaker niet tot een conferentie

dan aanmeldingen via jeugdbescherming.

Aanmelders van zaken die niet tot een conferentie hebben geleid:

Organisaties	Aantal fase 1 zaken	Als % van totaal aantal aanmeldingen van deze organisaties
BJZ (vrijwillig kader)	34	35
BJZ (jeugdbescherming)	46	28
BJZ (AMK)	5	31
BJZ (jeugdreclassering)	2	50
Zorgaanbieders jeugdzorg	36	36
MEE	13	20
Maatschappelijk werk	9	35
Scholen	6	43
Gezondheidszorg - GGZ	3	25
Gemeenten	2	25
Woningcorporaties	3	38
Opvoedondersteuning/CJG	2	29
Steunpunt huiselijk geweld/blijf van mijn lijf	2	29
Overige instanties	8	25
Onbekend	3	100
<i>Totaal</i>	<i>174</i>	<i>31</i>

Van de 65 aanmeldingen die door hoofdpersonen zelf zijn gedaan, zijn er 25 oftewel 39% niet in een conferentie uitgemond. De van familie afkomstige aanmeldingen zijn in 27% van de gevallen niet doorgegaan als conferentie.

Personen	Aantal fase 1 zaken	Als % van totaal aantal aanmeldingen door deze groep
Familie	16	27
Hoofdpersoon zelf	25	39
<i>Totaal</i>	<i>41</i>	<i>33</i>

3.6 Duur hulpverlening

In 146 van de 215 gevallen (68%) is bekend hoe lang het gezin al hulpverlening had voordat de aanmelding is gedaan. Laten we de onbekende gevallen buiten beschouwing, dan heeft 23% de conferentie aangeboden gekregen in het eerste jaar dat zij met hulpverlening te maken hebben. Bijna de helft (47%) heeft tussen de één en vijf jaar hulpverlening en 15% langer dan 5 jaar. In 15% van de gevallen was er geen sprake van hulpverlening. Families die via instellingen aangemeld zijn, hebben gemiddeld een langere hulpverleningsgeschiedenis dan de zaken die via familieleden of de hoofdpersoon zelf aangemeld zijn, maar de verschillen zijn niet significant. Er is ook geen verband tussen het aantal jaren hulpverlening en het al dan niet doorgaan van de conferentie.

Duur hulpverlening in jaren	Aantal fase 1 zaken
Geen hulpverlening	21
0 tot 1 jaar	35
1 tot 2 jaar	24
2 tot 5 jaar	44
5 tot 10 jaar	13
Meer dan 10 jaar	9
Onbekend	69
<i>Totaal</i>	<i>215</i>

3.7 Achtergrondproblematiek

3.7.1 Problemen kinderen

Er zijn gegevens bekend van alle 176 zaken die niet zijn doorgedaan als conferentie waarin kinderen (mede) de hoofdpersoon zijn.¹ In totaal zijn er 502 belangrijke problemen genoemd, oftewel gemiddeld 2,9 per zaak. Er is dus bijna altijd sprake van een combinatie van problemen.

Achtergrondproblematiek	Aantal
Pedagogische onmacht/verwaarlozing	89
Gedragsproblemen kind	76
Echtscheidingsperikelen	59
Overbelasting ouders	49
Financiën en huisvestingsproblemen	40
Problemen met school	40
Psychiatrische problematiek	33
Huiselijk geweld (incl. mishandeling, incest)	26
Verslaving	21
Politiecontact	17
Verstandelijke beperking	11
Dood/ziekte	10
Problemen met werk	7
Lichamelijke beperking	7
Diversen	17
<i>Totaal</i>	<i>502</i>

3.7.2 Problemen volwassen hoofdpersonen

In 39 fase 1 zaken zijn uitsluitend één of meerdere volwassenen de hoofdpersoon. Daarbij zijn in totaal 82 belangrijke problemen genoemd, gemiddeld 2,1 probleem per aanmelding.

¹ De achtergrondproblematiek van zaken voor uitsluitend kinderen en zaken voor kinderen én volwassenen wijken niet van elkaar af. Daarom zijn in paragraaf 3.7.1 de gezamenlijke gegevens gepresenteerd. De achtergrondproblematiek van de zaken waarbij uitsluitend een volwassen hoofdpersoon betrokken is, komt in paragraaf 3.7.2 aan de orde.

Achtergrondproblematiek	Aantal
Financiën en huisvestingsproblemen	20
Echtscheidingsperikelen	7
Psychiatrische problematiek	7
Verstandelijke beperking	6
Overbelasting	5
Huiselijk geweld (incl. mishandeling, incest)	5
Problemen met werk	4
Gedragsproblemen kind	4
Dood/ziekte	4
Problemen met school	3
Pedagogische onmacht/verwaarlozing	3
Verslaving	2
Lichamelijke beperking	2
Politiecontact	1
Diversen	9
<i>Totaal</i>	<i>82</i>

3.8 Zorgen en vragen

In de 215 zaken die niet tot een Eigen Kracht-bijeenkomst hebben geleid, waren de volgende zorgen en vragen uitgangspunt bij de start van de voorbereiding. Deze zorgen en vragen zijn geformuleerd door de aanmelder.

3.8.1 Zorgen en vragen kinderen

Er zijn gegevens bekend van alle 176 zaken waarin kinderen (ook) de hoofdpersoon zijn. In totaal zijn er 431 zorgen en vragen genoemd, dat is 2,4 per zaak.

Vragen voor conferentie	Aantal
Opvoeding	82
Woonplek (waar moet het kind wonen)	72
Gedrag kind	68
Omgangsregeling met ouders/anderen	45
Financiën/huisvesting	23
Onderwijs	22
Zelfstandigheid	18
Vrije tijd	17
Huiselijk geweld	16
Medische zaken	12
Werk	9
Voorziening gezag	7
Overig	40
<i>Totaal</i>	<i>431</i>

3.8.2 Zorgen en vragen volwassen hoofdpersonen

In de 39 zaken waarin alleen een volwassene de hoofdpersoon is, zijn 76 zorgen en vragen geformuleerd, een gemiddelde van 1,9. De vragen en zorgen hebben meer dan bij de kinderen betrekking op zelfstandigheid, financiën en werk (zie ook hoofdstuk 4).

3.9 Achtergrondkenmerken kinderen

3.9.1 Aantal

Bij 39 fase 1 zaken zijn geen kinderen betrokken. Bij de overige 176 zaken gaat het in totaal om 274 kinderen om wie zorgen zijn. Dat is gemiddeld 1,6 kind per aanmelding.

3.9.2 Leeftijd

De leeftijdsverdeling van de kinderen is als volgt:

Leeftijd kinderen	Aantal
Ongeboren	2
0 - 4 jaar	50
5 - 12 jaar	118
13 - 17 jaar	97
Onbekend	7
<i>Totaal</i>	<i>274</i>

Deze leeftijdsverdeling is ongeveer hetzelfde als voor alle aangemelde zaken, ook waarbij de conferentie wel is doorgegaan. Er is dan ook geen verband tussen leeftijd van het kind en het al dan niet doorgaan van de conferentie.

3.9.3 Geslacht

Het gaat om 142 meisjes (53%) en 126 jongens (47%). Van 6 kinderen is het geslacht niet bekend. De verhouding komt ongeveer overeen met het gemiddelde voor alle zaken.

3.9.4 Etniciteit

Van de kinderen van wie de etniciteit bekend is (N=271), is 52% Nederlands en 48% niet Nederlands.

3.9.5 Verblijfplaats

De verblijfplaats van de kinderen van wie de conferentie niet is doorgaan is bij de aanmelding bij Eigen Kracht:

Verblijfplaats	Aantal
Thuis bij één of beide ouders	191
Familie of netwerk	40
Crisis- of leefgroep	22
(Bestands)pleeggezin	6
Anders	10
Onbekend	5
<i>Totaal</i>	<i>274</i>

Van de kinderen woont 70% bij één of beide ouders. 15% woont in een gezin behorend tot de familie of het netwerk en 8% in een crisis- of leefgroep.

3.10 Achtergrondkenmerken volwassen hoofdpersonen

Bij 95 fase 1 zaken zijn volwassenen betrokken: in 39 zaken uitsluitend als volwassen hoofdpersoon, in 56 zaken in combinatie met één of meerdere kinderen. In totaal zijn er bij de 95 fase 1 zaken 123 volwassen hoofdpersonen betrokken, 1,3 persoon gemiddeld. Het zijn 47 mannen en 75 vrouwen. Van één persoon is het geslacht onbekend.

Zij hebben de leeftijd 18-25 (N=22), 26-40 jaar (N=54), 41-60 jaar (N=37) en ouder dan 60 jaar (N=2). Van 8 personen is de leeftijd onbekend. Twee derde (N=80) heeft een Nederlandse achtergrond en een derde (N=43) een niet-Nederlandse achtergrond. Ruim driekwart (N=95) woont zelfstandig, de rest bij familie of vrienden of in een instelling.

4 Wel Eigen Kracht-conferentie ('fase 2 zaken')

4.1 Inleiding

Dit hoofdstuk gaat over 471 zaken waarvan de voorbereiding heeft geleid tot een bijeenkomst, de Eigen Kracht-conferentie. Een Eigen Kracht-conferentie wordt voorbereid door een Eigen Kracht-coördinator. Deze heeft geen hulpverlenende of inhoudelijke taak; de opdracht is alleen het organiseren en begeleiden van de Eigen Kracht-conferentie.

4.2 Aantal Eigen Kracht-conferenties per provincie

In totaal zijn in 2009 686 zaken afgesloten en geregistreerd. Van deze zaken is het 471 maal tot een conferentie gekomen. Familie, vrienden en andere bekenden zijn bijeengekomen om een plan te maken. In 215 gevallen is de voorbereiding gestaakt voordat er een conferentie is gehouden, de fase 1 zaken. Hier is in het vorige hoofdstuk uitvoerig over gerapporteerd. In 2009 leidde 69% van de aanmeldingen tot een conferentie, een lichte stijging ten opzichte van 2008 toen dit percentage op 66% lag. In 2007 lag het percentage conferenties op 73%. De dalende lijn van vorig jaar (die overigens ook te maken kon hebben met een betere registratie) heeft zich dus niet doorgezet.

Aantal fase 2 zaken per provincie als percentage van het totaal aangemelde zaken:

Provincie	Aantal fase 2 zaken	Als % van totaal aantal in deze provincie aangemelde zaken
Groningen	29	64
Friesland	17	59
Drenthe	1	50
Overijssel	105	60
Flevoland	27	60
Gelderland	12	60
Utrecht	5	63
Noord-Holland	217	78
Zuid-Holland	48	70
Noord-Brabant	6	40
Limburg	4	100
<i>Totaal</i>	<i>471</i>	<i>69</i>

Noord- en Zuid-Holland halen de hoogste percentages wat betreft het aantal conferenties dat doorgaat. In absolute aantallen zijn Noord-Holland en Overijssel de belangrijkste provincies. De toename van het totaal aantal conferenties komt ook vooral door deze twee provincies. In Groningen is het aantal conferenties weer terug op het niveau van 2007. Het absoluut aantal conferenties in Flevoland, Friesland en Zuid-Holland is stabiel, maar relatief is het aandeel van deze provincies afgenomen. In Gelderland is het aantal conferenties toegenomen, maar het blijft een tamelijk klein aantal. In Drenthe, Utrecht, Noord-Brabant en Limburg blijven Eigen Kracht-conferenties net als in voorgaande jaren een zeldzaam

verschijnsel. In Zeeland zijn in 2009 helemaal geen conferenties aangemeld en uitgevoerd.

4.3 Duur van voorbereiding

Als een zaak verwezen is naar Eigen Kracht start de Eigen Kracht-coördinator met de voorbereiding. Deze loopt tot de dag van de conferentie. Ten opzichte van eerdere jaren is de voorbereidingsduur gestabiliseerd: 62% van de conferenties is binnen twee maanden gerealiseerd (in 2006: 67%, in 2007: 65%; in 2008: 60%) en 21% tussen twee en drie maanden (in 2006: 20%, in 2007: 28%, in 2008: 24%). Het aantal conferenties waarvan de voorbereiding langer dan drie maanden duurde bedraagt 17% van de zaken. (In 2008 was dit 16%; in 2007 10% en in 2006 13%).

4.4 Aanmelders

Van de 471 zaken die tot een conferentie hebben geleid, komen er 194 aanmeldingen van een Bureau Jeugdzorg. Dat is 41%, een lichte daling ten opzichte van 2008 (43%). Beperken we de aanmeldingen tot die van organisaties en instanties (dus geen familie of hoofdpersonen zelf) dan bedraagt het aandeel van Bureau Jeugdzorg 50%. Van de zaken via Bureau Jeugdzorg komt 32% van de vrijwillige hulpverlening, 61% van de jeugdbescherming, 6% van het AMK en 1% van de jeugdreclassering. Dit is nagenoeg dezelfde verdeling als in 2008.

Organisaties	Aantal fase 2 zaken	Als % van totaal aantal aanmeldingen van deze organisaties
BJZ (vrijwillig kader)	62	65
BJZ (jeugdbescherming)	119	72
BJZ (AMK)	11	69
BJZ (jeugdreclassering)	2	50
MEE	51	80
Zorgaanbieders jeugdzorg	64	64
Scholen	8	57
Gemeenten	6	75
Gezondheidszorg	9	75
Maatschappelijk werk	17	65
Woningcorporaties	5	62
Opvoedondersteuning/CJG	5	71
Steunpunt huiselijk geweld/blijf van mijn lijf	5	71
Overige instanties	24	75
<i>Totaal</i>	<i>388</i>	<i>69</i>

De verschillen tussen aanmelders wat betreft de mate waarin de aanmeldingen tot conferenties hebben geleid zijn minder groot dan in eerdere jaren. De meeste organisaties bewegen zich rond het gemiddelde van 69%. Uitschieter naar boven is MEE met 80%, uitschieter naar beneden zijn de scholen met 57%.

Personen	Aantal fase 2 zaken	Als % van totaal aantal aanmeldingen door deze groep
Familie	43	73
Hoofdpersoon zelf	40	61
<i>Totaal</i>	<i>83</i>	<i>67</i>

Aanmeldingen vanuit het familiesysteem of de hoofdpersoon zelf leiden in twee derde van de gevallen tot een conferentie. Dit is een vergelijkbaar percentage als in 2008. Het aandeel conferenties vanuit het familiesysteem of de hoofdpersoon op het totaal is iets gedaald. Was het vorig jaar 21% van de fase 2 zaken, in 2009 is het 18%.

4.5 Duur hulpverlening

In 65 gevallen is onbekend of en hoe lang er al hulpverlening in het gezin aanwezig is. Van de overige 406 gevallen blijkt dat ruim de helft (52%) geen of minder dan 2 jaar hulp heeft. Een kwart heeft 2 tot 5 jaar hulpverlening en in 22% van de gevallen is er sprake van meer dan 5 jaar hulpverlening.

Duur hulpverlening in jaren	Aantal fase 2 zaken
Geen hulpverlening	40
0 tot 1 jaar	93
1 tot 2 jaar	77
2 tot 5 jaar	104
5 tot 10 jaar	63
Meer dan 10 jaar	29
Onbekend	65
<i>Totaal</i>	<i>471</i>

4.6 Achtergrondproblematiek

In onderstaande paragrafen staat welke problemen er speelden in de zaken waarin een conferentie gehouden wordt.

4.6.1 Problemen kinderen

Er zijn gegevens bekend van alle 385 gehouden conferenties waarbij kinderen (mede) de hoofdpersoon zijn. In totaal zijn er 1191 belangrijke problemen genoemd, oftewel 3,1 per zaak.

Achtergrondproblematiek	Aantal fase 2 zaken
Pedagogische onmacht/verwaarlozing	207
Gedragsproblemen kind	190
Overbelasting ouders	135
Echtscheidingsperikelen	123
Financiën en huisvestingsproblemen	99
Problemen met school	84
Psychiatrische problematiek	70
Huiselijk geweld (incl. mishandeling, incest)	60
Verslaving	47
Dood/ziekte ouders	41
Verstandelijke beperking	38
Politiecontact	37
Problemen met werk	19
Lichamelijke beperking	15
Diversen	26
<i>Totaal</i>	<i>1191</i>

De meest genoemde problemen zijn pedagogische onmacht/verwaarlozing, gedragsproblemen van het kind, overbelasting ouders, echtscheidingsperikelen en psychiatrische problematiek. Enkele voorbeelden van de categorie diversen: ongewenst zwanger, emigratie, autisme, vader in gevangenis.

De achtergrondproblematiek is redelijk gelijkmatig over de aanmelders verspreid. Alleen zaken die te maken hebben met een lichamelijke of verstandelijke handicap worden relatief veel door MEE aangemeld en zaken die te maken hebben met school door de school zelf. Dit zijn geen verwonderlijke uitkomsten gezien het karakter van de organisaties.

4.6.2 Problemen volwassen hoofdpersonen

Volwassen hoofdpersonen kunnen in twee situaties aan een conferentie deelnemen: in combinatie met een conferentie voor een minderjarige hoofdpersoon of zonder minderjarige hoofdpersoon. De problematiek van volwassenen voor wie in combinatie met een minderjarige hoofdpersoon een conferentie wordt georganiseerd, wijkt niet af van de conferenties met alleen minderjarigen. De gegevens zijn in 4.6.1 dan ook gezamenlijk gepresenteerd. De conferenties die uitsluitend voor volwassenen georganiseerd worden, hebben daarentegen wel een gedeeltelijk andere problematiek, zoals onderstaande tabel laat zien.

Er zijn 86 fase 2 zaken voor uitsluitend volwassenen georganiseerd. Tezamen hadden deze conferenties 216 achtergrondproblemen oftewel 2,5 probleem per geval.

Achtergrondproblematiek	Aantal fase 2 zaken
Financiën en huisvestingsproblemen	47
Verstandelijke beperking	20
Psychiatrische problematiek	16
Problemen met werk	14
Dood/ziekte	14
Pedagogische onmacht/verwaarlozing	14
Lichamelijke beperking	13
Overbelasting	13
Huiselijk geweld	12
Echtscheidingsperikelen	10
Problemen met school	9
Verslaving	9
Gedragsproblemen kind	7
Politiecontact	5
Diversen	13
<i>Totaal</i>	<i>216</i>

Problemen die te maken hebben met financiën en huisvesting komen relatief veel voor, gevolgd door problemen door verstandelijke beperkingen en psychiatrische problematiek.

4.7 Zorgen en vragen

In de 471 zaken die tot een conferentie hebben geleid, zijn zorgen en vragen door de aanmelder geformuleerd. Deze zijn het uitgangspunt van de bijeenkomst. Er zijn 385 zaken waar (mede) een minderjarige hoofdpersoon was en 86 zaken waar alleen een volwassen hoofdpersoon zonder minderjarige hoofdpersonen aanwezig was.

4.7.1 Zorgen en vragen kinderen

Vragen voor conferentie	Aantal fase 2 zaken
Opvoeding	242
Woonplek (waar moet het kind wonen)	187
Gedrag kind	170
Omgangsregeling met ouders/anderen	115
Onderwijs	98
Financiën/huisvesting	93
Vrije tijd	92
Medische zaken	37
Werk	36
Zelfstandigheid	34
Voorziening gezag	29
Huiselijk geweld	19
Diversen	82
<i>Totaal</i>	<i>1234</i>

Vragen die te maken hebben met de opvoeding of de woonplek komen het meest voor. Ook vragen over het gedrag van het kind of de omgangsregeling passeren relatief vaak de revue.

4.7.2 Zorgen en vragen volwassen hoofdpersonen

Er zijn 86 conferenties gehouden zonder minderjarige hoofdpersonen. Deze conferenties leveren tezamen 251 zorgen en vragen op, oftewel 2,9 per zaak. Onderwerpen als zelfstandigheid, financiën en vrijetijdsbesteding liggen het meest ten grondslag aan deze conferenties.

Vragen voor conferentie	Aantal fase 2 zaken
Financiën/huisvesting	46
Zelfstandigheid	35
Vrije tijd	28
Werk	24
Woonplek (waar moet het kind wonen)	21
Medische zaken	17
Onderwijs	15
Gedrag kind	12
Huiselijk geweld	11
Opvoeding	9
Omgangsregeling met ouders/anderen	5
Voorziening gezag	2
Diversen	26
<i>Totaal</i>	<i>251</i>

4.8 Achtergrondkenmerken kinderen

4.8.1 Aantal

Bij de 385 zaken waar kinderen (mede) de hoofdpersoon zijn, gaat het in totaal om 641 kinderen. Dat is gemiddeld 1,7 kind per fase 2 zaak.

4.8.2 Leeftijd

De leeftijdsverdeling van de kinderen is als volgt:

Leeftijd kinderen	Aantal
Ongeboren	5
0 - 4 jaar	121
5 - 12 jaar	280
13 - 17 jaar	234
Onbekend	1
<i>Totaal</i>	<i>641</i>

Bijna een vijfde van de kinderen is tussen de 0 en 4 jaar oud, 43% tussen de 5 en 12 en ruim een derde is tussen de 13 en 18 jaar oud.

4.8.3 Geslacht

Naar geslacht is de verdeling ongeveer half om half: het gaat om 310 meisjes en 328 jongens. Van drie kinderen is het geslacht onbekend.

4.8.4 Etniciteit

Van de 637 kinderen van wie de etniciteit bekend is, heeft 48% een autochtone en 52% een allochtone achtergrond.

4.8.5 Verblijfplaats

De verblijfplaats van de kinderen van de fase 2 conferenties is bij de aanmelding bij Eigen Kracht:

Verblijfplaats	Aantal
Thuis bij één of beide ouders	419
Familie of netwerk	101
Crisis- of leefgroep	61
(Bestands)pleeggezin	28
Anders	32
<i>Totaal</i>	<i>641</i>

Van de kinderen woont ongeveer tweederde bij één of beide ouders. 16% woont in een gezin behorend tot de familie of het netwerk. De overige kinderen wonen in een (bestands)pleeggezin, een crisisgroep of anders.

4.9 Achtergrondkenmerken volwassen hoofdpersonen

In totaal zijn bij de 239 fase 2 zaken die (ook) over volwassenen gaan, 323 volwassenen betrokken, 1,4 persoon gemiddeld. Het gaat om 109 mannen en 214 vrouwen. Zij hebben de leeftijd 18-25 (N=70), 26-40 jaar (N=122), 41-60 jaar (N=101) en ouder dan 60 jaar (N=20). Van tien volwassenen is de leeftijd onbekend. Bij de verdeling naar etniciteit zijn autochtone Nederlanders (N=208) in de meerderheid ten opzichte van niet-Nederlanders (N=115). Ongeveer driekwart (N=237) woont zelfstandig.

4.10 Locatie van de Eigen Kracht-conferentie

In het afgelopen jaar is een groot aantal locaties uitgezocht om de conferentie te houden.

Locatie	Aantal
Buurthuis	201
Horecagelegenheid	50
Kerkgebouw	49
Gebouw hulpverlenende instantie	42
Bij iemand thuis	32
School	12
Verzorgingshuis	10
Sportvereniging	8
Overig	67
<i>Totaal</i>	<i>471</i>

Buurthuizen, horecagelegenheden en kerkgebouwen komen het meest voor, maar er vinden ook conferenties plaats op scholen, in verzorgingscentra, bij sportclubs en nog een groot aantal andere plekken (bijvoorbeeld vrouwencentrum, kinderboerderij, gebouw kinderopvang). In 32 gevallen vond de conferentie bij iemand thuis plaats. De plekken hebben meestal een informeel karakter, maar in 42 gevallen is de conferentie gehouden op bureaus van hulpverlenende instanties.

4.11 Tijdstip

De conferenties vinden in lichte meerderheid (62%) doordeweeks plaats, de rest in het weekend. Conferenties in het weekend vinden vaak overdag plaats.

Tijdstip conferentie	Aantal
Overdag	241
's Avonds	122
Overdag en 's avonds	108
<i>Totaal</i>	<i>471</i>

4.12 Duur

De conferentie bestaat uit drie onderdelen. Het besloten (tweede) deel, waarbij alleen familie en netwerk bij elkaar zijn, duurt gemiddeld een paar uur korter dan de hele conferentie. Voor de conferentie als geheel slaagt 98% er in deze binnen 8 uur af te ronden. Veel conferenties duren tussen de 3 en 5 uur. Het besloten deel duurt meestal tussen de 1 en 3 uur.

Duur conferentie in uren	Gehele conferentie (aantal)	Besloten deel (aantal)
0 tot 3 uur	68	322
3 tot 5 uur	246	128
5 tot 8 uur	147	19
8 tot 10 uur	8	2
Meer dan 10 uur	2	0
<i>Totaal</i>	<i>471</i>	<i>471</i>

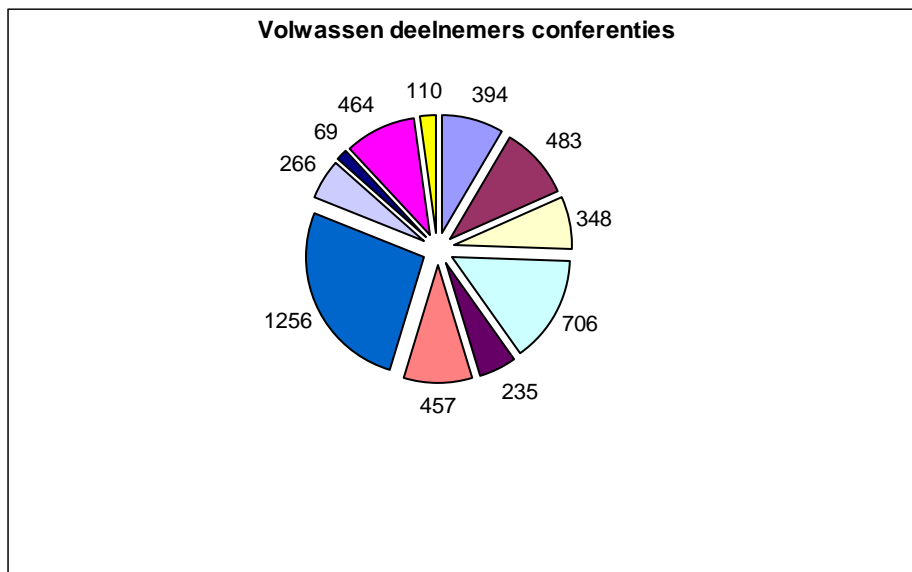
4.13 Aantal deelnemers

In totaal hebben in 2009 5794 personen deelgenomen aan de 471 Eigen Krachtconferenties. Dit aantal is zonder de coördinator en een eventueel aanwezige tolk 'van buiten'. Dit laatste kwam in 18 gevallen voor. Het gemiddelde aantal deelnemers is 12,3 en ligt daarmee weer wat lager dan in 2008 (13,6). Bij de kleinste conferentie waren er 3 deelnemers aanwezig, de grootste telde 44 aanwezigen.

Van 5474 personen is bekend wie het zijn en in elke welke relatie zij tot de hoofdpersoon staan. Van dit aantal zijn 686 personen (13%) minderjarig: 559 minderjarige hoofdpersonen en 127 andere kinderen (bijvoorbeeld neefjes of nichtjes, vriendjes of vriendinnetjes of broertjes/zusjes die geen hoofdpersoon zijn).

De volwassen aanwezigen (N=4788) zijn onder te verdelen in vier categorieën: volwassen hoofdpersonen, familieleden, sociaal netwerk (vrienden, burens etc.) en professionals. De familieleden zijn voor een belangrijk deel ouders, grootouders en ooms en tantes. De categorie overige familie omvat onder andere broers en zussen.

Overzicht volwassen deelnemers conferentie	Aantal
Volwassen hoofdpersoon	394
Ouders en stiefouders	483
Grootouders	348
Ooms/tantes	706
Neven/nichten	235
Overige familie	457
Vrienden/kennissen/buren (sociaal netwerk)	1256
Aanmelders	266
Personen van school	69
Hulpverleners	464
Overige professionals (bijvoorbeeld psychologen, ambtenaren)	110
<i>Totaal volwassenen</i>	<i>4788</i>
<i>Totaal inclusief kinderen</i>	<i>5474</i>

4.14 Afwezigen

4.14.1 Wel uitgenodigd, niet aanwezig

1468 personen waren wel uitgenodigd, maar kwamen niet naar de bijeenkomst. Dit zijn ruim drie personen per conferentie, een daling ten opzicht van 2008 (gemiddeld vier personen). De afwezigen zijn voor ruim driekwart (N=1162) afkomstig uit de familie en het sociaal netwerk en voor bijna een kwart (N=306) afkomstig uit de professionals.

4.14.2 Niet uitgenodigd, niet welkom

Bij 85 conferenties waren één of meerdere personen niet welkom. Het gaat in totaal om 173 personen. Afgezet tegen het totaal aantal conferenties (471) zijn dit 0,4 personen per conferentie, hetzelfde aantal als in eerdere jaren. In 16 gevallen zou de veiligheid van de hoofdpersoon in gevaar komen. In 63 gevallen wilde de hoofdpersoon niet dat een bepaald persoon erbij aanwezig zou zijn en in de meeste overige gevallen was die mening (ook) de rest van de familie toegedaan.

Van de 173 niet welkome personen, hebben er 18 een bijdrage geleverd aan de conferentie: 7 mensen hebben een brief of e-mail gestuurd, 7 mensen hebben een vervanger gestuurd en/of hun boodschap door iemand anders laten overbrengen. 2 personen dragen rechtstreeks bij via de telefoon, 1 persoon heeft een videoboodschap en 1 persoon was alleen tijdens het eerste deel van de conferentie aanwezig.

4.15 Resultaat

Van alle 471 onderzochte conferenties is het resultaat bekend. In 96% van de gevallen (N=452) zijn familie en netwerk er in geslaagd het over een plan eens te worden en dit plan schriftelijk vast te leggen. In 3% van de gevallen (N=13) is het plan nog in de maak. Er is bijvoorbeeld nog onduidelijkheid over de beschikbare hulpmogelijkheden. Ook komt het voor dat het plan slechts door een gedeelte van de aanwezigen is opgesteld. In 3 gevallen (1%) is het helemaal niet tot een plan gekomen en is de zaak teruggegeven aan de aanmelder.

4.16 Inhoud plan

4.16.1 Wijziging verblijfplaats

In 187 conferenties gaat de conferentie (mede) om de woonvraag: waar en bij wie moet het kind of de volwassen persoon gaan wonen? In 123 plannen staat inderdaad een afspraak met betrekking tot wijziging van de woonplek van het kind of de kinderen. Het totaal aantal kinderen dat daarbij betrokken is bedraagt 148. Van 69 conferentie, waar in totaal 80 kinderen bij betrokken zijn, is bekend wat de aard van de verhuizing is. Van de overige kinderen is alleen wijziging van woonplaats ingevuld, maar is het type woonplek niet verder gespecificeerd. De onderstaande gegevens zijn dan ook indicatief.

In onderstaande tabel staat in hoeverre de hoofdpersonen in een meer of minder intensief begeleide woonvorm terechtkomen.

	Intensiever	Even intensief	Minder intensief	Totaal
Aantal (N=)	17	19	33	69
Procentueel	25%	28%	48%	100%

Voorbeelden van intensiever zijn:

- van ouder(s) naar een (netwerk)pleeggezin;
- van ouders naar een groep.

Voorbeelden van even intensief zijn:

- van de ene naar de andere ouder;
- van een bestandspleeggezin naar een netwerkpleeggezin;
- van ouders naar zelfstandig wonen.

Voorbeelden van minder intensief zijn:

- van een groep naar ouder(s);
- van een (netwerk)pleeggezin naar ouder(s);
- van een groep naar een (netwerk)pleeggezin;
- van begeleid kamer bewonen naar zelfstandig.

4.16.2 Vraag om professionele hulp

Van 461 conferenties is bekend of en welke professionele hulp er is gevraagd. In 336 plannen (73%) vraagt de familie om hulp van professionals. In 125 plannen (27%) wordt geen professionele hulp gevraagd.

4.16.3 Evaluatie

De meerderheid van de families geeft aan na verloop van tijd bijeen te komen om het plan te evalueren en eventueel bij te stellen. Van de 461 conferenties waar dit gegeven van bekend is, is in 428 gevallen (92%) een dergelijk evaluatiemoment opgenomen, in 33 gevallen (8%) niet.

4.16.4 Noodplan

Van 461 conferenties is bekend of in de plannen een 'noodplan' is opgenomen. Daarmee wordt een afspraak bedoeld voor het geval de zaken anders lopen dan voorzien. Meestal spreken zij af wie van de deelnemers aan de conferentie dan bij elkaar komen om een aangepast plan van aanpak te maken. In 89% (N=410) is inderdaad een dergelijke afspraak opgenomen.

4.17 Tevredenheid coördinator over aanmelder

Een goede samenwerking en afstemming tussen aanmelder en Eigen Kracht is van belang tijdens de voorbereiding en de conferentie zelf. Aan de coördinatoren is gevraagd zich uit te spreken over de samenwerking met de professionele aanmelder door het toekennen van een rapportcijfer (conferenties via een niet professionele aanmelder zijn buiten beschouwing gebleven). Zij geven gemiddeld het cijfer 8,1. Van de 429 coördinatoren die een cijfer hebben gegeven, geven er 20 een onvoldoende. Het meest voorkomende cijfer is een 8 (N=192).

Enkele toelichtingen op de rapportcijfers:

'Een 2. De aanmelder heeft aanwezigheid verboden voor de man die het huiselijk geweld veroorzaakt had. De aanmelder heeft aangemeld en vervolgens het werk van eigen kracht volledig ontkracht en om zeep geholpen voor de hoofddeelnemers en zeer veel verwarring gezaaid.'

'Een 5. Hulpverlener was niet verschenen. Zij was het helemaal vergeten. Familie zat vol met vragen die niet beantwoord kon worden.'

'Een 5. Toonde geen inzet (meer), was er klaar mee. Heeft gelukkig als laatste daad de aanmelding bij Eigen Kracht gedaan!'

'Een 6. Ze belde niet terug, dat ervaarde ik als heel storend voor mijn voorbereiding.'

'Een 7. Vanwege diverse relaties met moeder had hulpverlener bezwaren tegen het vertellen van de diverse mogelijkheden voor de jongen om te wonen die de moeder niet welgevallig zouden zijn.'

'Een 8. Open houding tijdens de voorbereiding. Tijdens het informatieve deel van de conferentie probeerde ze oplossingen in te brengen, was vooraf besproken dat de oplossing bij de familie zou liggen in het besloten deel.'

'Een 8. Was op zich goed, maar liet zich op laatste moment zonder berichtgeving vooraf vervangen.'

'Een 9. Omdat zij zeer behulpzaam zijn en oprecht hun medewerking verlenen om de hoofdpersoon zo goed mogelijk te helpen.'

5 Follow-up

5.1 Inleiding

Als een Eigen Kracht-conferentie volgens plan verloopt is het resultaat een door de familie gedragen plan. In dat plan staan afspraken van familie en bekenden onderling en eventueel vragen aan hulp- of dienstverlenende organisaties. Vanuit het oogpunt van de verbetering van de situatie van de hoofdpersonen is het maken van het plan een eerste stap. Het komt aan op de uitvoering van het plan. Om enig inzicht te krijgen in hoeverre de plannen ook gerealiseerd zijn of worden, is na (doorgaans) drie tot vijf maanden door de coördinator contact opgenomen met de aanmelder en één of meerdere familieleden. Hierbij is gevraagd hoe het met de uitvoering gaat. Soms kunnen gewijzigde omstandigheden overigens een reden zijn waarom afspraken uit het plan niet zijn uitgevoerd.

Er zijn 302 follow-up formulieren van Eigen Kracht-coördinatoren ontvangen. Afgezet tegen de 471 conferenties in 2009, betekent dit dat van 64% bekend is hoe het enige maanden later met de uitvoering staat. Overigens gaat de analyse van de follow-up niet over precies dezelfde conferenties. Van de conferenties die eind 2009 gehouden zijn is de follow-up immers nog niet bekend. Omgekeerd betreffen de follow-up cijfers van 2009 ook een deel van conferenties die in 2008 zijn gehouden.

5.2 Moment van follow-up

De coördinator onderhoudt na het afronden van de conferentie en het opsturen van het plan geen contact meer met de deelnemers. Hij of zij belt één maand na de conferentie nog op voor procesdoeleinden, omdat eerder onderzoek heeft geleerd dat juist na een maand een telefoontje het uitvoeringsproces gunstig beïnvloedt. Deze gegevens zijn verder niet schriftelijk vastgelegd. Na ongeveer drie maanden belt de coördinator nogmaals met de belangrijkste betrokkenen rond de conferentie om te registreren hoe de voortgang van de uitvoering van het plan loopt.

Moment van follow-up	Aantal
2 - 3 maanden na conferentie	179
4 - 5 maanden na conferentie	107
6 - 8 maanden na conferentie	13
Meer dan 8 maanden na conferentie	3
<i>Totaal</i>	<i>302</i>

Ongeveer 60% van de gesprekken vindt binnen drie maanden na afloop van de conferentie plaats en nog eens 35% in een periode tussen de vier en zes maanden. In 5% van de gevallen duurt het langer dan een half jaar voordat er met de betrokkenen gesproken is.

5.3 Aantal personen

In het kader van de follow-up hebben de coördinatoren gesproken met 973 personen oftewel 3,2 personen per zaak.

Er is gesproken met:

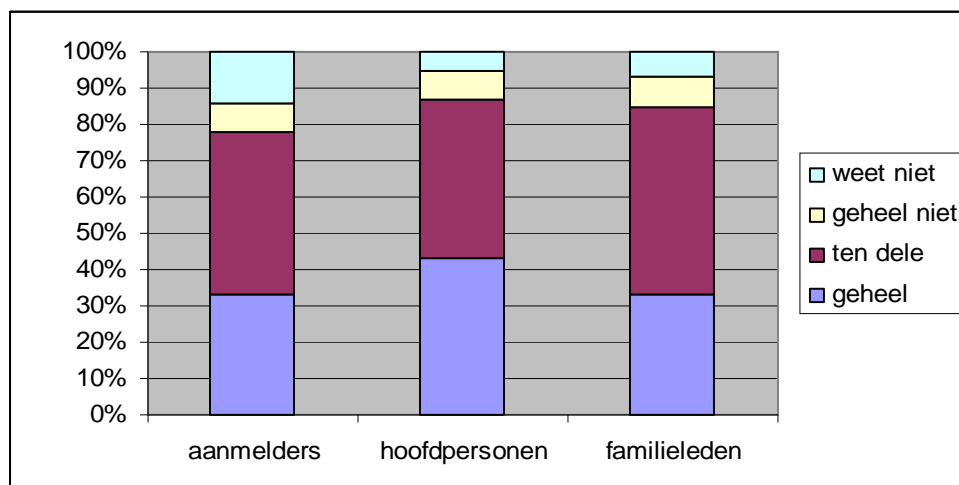
Type contact	Aantal
Aanmelders/hulpverleners	222
Volwassen hoofdpersonen	179
Minderjarige hoofdpersonen	90
Familieleden	338
Sociaal netwerk (buren, vrienden, etc.)	147
<i>Totaal</i>	<i>976</i>

5.4 Mate van uitvoering van plan en afspraken

Er is aan de betrokkenen gevraagd in hoeverre het plan is uitgevoerd. Zij konden kiezen uit drie mogelijkheden: geheel uitgevoerd, geheel niet uitgevoerd en deels uitgevoerd. Er is geen onderscheid gemaakt in hoofd- en bijzaken, het gaat om de uitvoering van het totaal aan afspraken. Als één afspraak niet is uitgevoerd, is het plan dus deels uitgevoerd.

Mening over uitvoering plan, in procenten:

	Geheel	Ten dele	Geheel niet	Weet niet	N=
Aanmelders/hulpverleners	33%	45%	8%	14%	222
Hoofdpersonen (volw+minderjarig)	43%	44%	8%	5%	269
Familieleden en sociaal netwerk	33%	51%	8%	7%	485
<i>Totaal</i>	<i>36%</i>	<i>50%</i>	<i>8%</i>	<i>8%</i>	<i>976</i>

Van alle categorieën meent ongeveer de helft dat het plan ten dele is uitgevoerd. Van de hoofdpersonen vindt ruim 40% dat het plan in zijn geheel is uitgevoerd; aanmelders en familieleden vinden dit in 33%. Een minderheid van 8% per categorie zegt dat het plan in zijn geheel niet is uitgevoerd.

Kijken we naar het aantal afspraken dat volgens de respondenten is uitgevoerd, dan ontstaat een vergelijkbaar beeld. Ruim de helft van de respondenten is van mening dat meer dan de helft van de afspraken zijn uitgevoerd; de hoofdpersonen zijn daarbij het meest positief.

	Meer dan de helft	Ongeveer de helft	Minder dan de helft	Anders/weet niet	N=
Aanmelders/hulpverleners	55%	10%	15%	20%	211
Hoofdpersonen (volw+minderjarig)	65%	10%	10%	15%	259
Familieleden en sociaal netwerk	56%	19%	13%	20%	459
<i>Totaal</i>	<i>58%</i>	<i>11%</i>	<i>12%</i>	<i>19%</i>	<i>929</i>

5.5 Effecten

Ook is in de follow-up registratie gevraagd naar de effecten van de conferentie. Er is gevraagd hoe de situatie van de hoofdpersoon en eventueel minderjarige kinderen van de hoofdpersoon zich heeft ontwikkeld en hoe het contact tussen professionele aanmelders en hoofdpersonen nu is.

Van de ondervraagde hoofdpersonen (N=266) vindt 77% dat zijn of haar situatie is verbeterd; 14% vindt de situatie hetzelfde gebleven, 3% vindt dat de situatie is verslechterd en eveneens 3% heeft geen mening.

Het contact met hulpverleners is volgens 33% verbeterd, volgens 39% hetzelfde gebleven, volgens 9% verslechterd. 15% heeft hier geen mening over.

Van de ondervraagde aanmelders (N=218) vindt 64% de situatie van de hoofdpersoon verbeterd, 20% vindt de situatie hetzelfde gebleven, 11% vindt de situatie verslechterd en 11% heeft geen mening.

Het contact tussen aanmelders en hoofdpersoon is volgens 23% van de aanmelders verbeterd, volgens 51% hetzelfde gebleven, volgens 7% verslechterd. 2% heeft hier geen mening over.

Van de ondervraagde familieleden en sociaal netwerk (N=460) vindt 68% de situatie van de hoofdpersoon verbeterd, 19% vindt de situatie hetzelfde gebleven, 6% vindt de situatie verslechterd en 7% heeft geen mening.

5.6 Terugblik op conferentie

Ook is aan de respondenten gevraagd hoe zij enkele maanden later terugkijken op de conferentie. Aangezien zij direct na afloop ook een tevredenheidsenquête hebben ingevuld (zie de volgende hoofdstukken), zijn de resultaten interessant om te vergelijken. Professionele aanmelders waardeerden de conferentie en het plan direct na afloop met

een 7,7 respectievelijk 7,4. Na een aantal maanden is deze waardering gestabiliseerd: de conferentie een 7,6 en het plan een 7,3.

De respondenten afkomstig uit de familie en het sociaal netwerk waardeerden de conferentie direct na afloop met een 7,7 en het plan met een 7,8. De waardering voor de conferentie is na een aantal maanden hetzelfde gebleven (7,7), de waardering voor het plan is iets gedaald (7,4).

Enkele citaten ter toelichting op het plan:

'Een 4. De conferentie was zelf heel positief en hoopgevend. Het plan was niet concreet genoeg en in de positieve stemming van de conferentie té hoog gegrepen opgesteld.' (aanmelder)

'Het plan een 8, de uitvoering ervan een 4. Er is geen vervolg gekomen. Contactpersonen zijn niet op de hoogte van veranderingen. Het zicht is kwijt op wat er gebeurt waardoor de indruk bestaat dat er niks tot weinig gebeurt.' (aanmelder)

'Een 5. Door verandering van de situatie bleken de afspraken niet realiseerbaar. Uit signalen van school blijkt dat er weinig is veranderd.' (aanmelder)

'Een 7. Het plan was niet zo concreet, maar vooral het netwerk bij elkaar brengen is heel belangrijk geweest. Daar is heel veel werk in verricht. Daarna is alles goed op gang gekomen.' (aanmelder)

'Een 8. Goed plan. Doelen goed niet te hoog gegrepen. Heeft ook even gewerkt. Helaas kunnen ouders niet meer voldoen aan afspraken.' (aanmelder)

'Een 6. De problemen ten gevolge van afasie zijn te veel omvattend om op de conferentie te behandelen.' (hoofdpersoon)

'Een 7. Gehoopt dat het plan meer lange termijn kon zijn, maar dat was een stap te ver.' (hoofdpersoon)

'Een 9. Wordt goed uitgevoerd daar waar we het in eigen hand hebben.' (hoofdpersoon)

'Een 9. De conferentie vond ik heel prettig en het plan ook heel goed. We hebben ons er niet helemaal aan gehouden. Ik heb de papieren nog wel steeds op mijn kamer liggen.' (hoofdpersoon)

'Een 5. Plan is nog niet helemaal uitgevoerd, daar wachten we nog op en duurt wel heel lang.' (familie)

'Een 7. Plan zat goed in elkaar. Wat er van terecht gekomen is valt tegen. Het plan was haalbaar, maar zelfs sommige kleine dingen zijn niet gebeurd. Eigenlijk weer een keer teleurgesteld over het netwerk.' (familie)

'Een 8. We hebben een vooruitstrevend plan wat op alle gebieden ondersteunend is en wat m.i. goed wordt uitgevoerd wel is er een gevoel van onmacht omdat je niet overal in kunt helpen.' (familie)

6 Tevredenheid professionele aanmelders

6.1 Inleiding

Na de Eigen Kracht-conferentie is door de coördinator een tevredenheidformulier aan de aanmelders gegeven of gestuurd. Het gaat hier alleen om aanmelders-professionals. Er zijn 519 formulieren uitgereikt, hiervan zijn er 309 teruggekomen. Dit betekent een respons van 60%. Vergeleken met 2007 en 2008 is sprake van een lichte daling van de respons (2007: 64%; 2008: 65%).

6.2 Informatie

Het is uit eerdere jaarrapportages bekend aan welke informatie aanmelders vooraf behoefte hebben:

- de eigen inbreng en rol van de aanmelder;
- de gang van zaken tijdens Eigen Kracht-conferenties (algemeen);
- de gang van zaken tijdens deze specifieke Eigen Kracht-conferentie;
- wat Eigen Kracht inhoudt en beoogt.

In dit onderzoek is gevraagd in hoeverre de aanmelders vinden dat ze op deze punten voldoende zijn geïnformeerd.

Bijna alle ondervraagde aanmelders oordelen/beoordelen deze punten als voldoende.

1. Op de vraag of de aanmelder voldoende informatie over de eigen rol heeft gekregen van de Eigen Kracht-coördinator, antwoordt 97% van de respondenten met ja, 3% met nee (N=308).
2. Volgens 97% van de respondenten (N=308) was de informatie over de gang van zaken tijdens Eigen Kracht-conferenties in het algemeen en deze conferentie in het bijzonder voldoende.
3. Informatie over wat Eigen Kracht inhoudt en beoogt, wordt door 98% (N=307) als voldoende beschouwd.

Enkele toelichtingen van aanmelders:

‘Wat wellicht verbeterd kan worden is bij de start nogmaals op flap-over de doelstellingen van een Eigen Kracht-conferentie in beeld brengen.’

‘De rol vanuit mijn functie om deze middag te hebben moeten toelichten leek voor de situatie niet zo zinvol. Gezinssysteem was volgens mij voldoende (van tevoren) op de hoogte.’

‘Ik had graag in overleg een data voor de conferentie willen afspreken, in plaats van dat het wordt mede gedeeld. Voor de rest vond ik alles prima verlopen.’

‘Voor mij was het de eerste keer dat ik Eigen Kracht-conferentie inschakelde. Het was nog zoeken, maar de samenwerking was prettig.’

6.3 Waardering Eigen Kracht-conferentie

Om een indruk te krijgen van de tevredenheid van de aanmelders over de conferentie als geheel, is hen gevraagd een rapportcijfer te geven. Op 9 aanmelders na heeft iedereen deze vraag ingevuld (N=298). Het hoogste cijfer dat wordt gegeven is een 10 (N=8), het laagste een 2 (N=1). Er zijn in totaal 7 onvoldoendes. Gemiddeld geven de aanmelders een 7,7 aan de conferentie, vergelijkbaar met eerdere jaren.

Een aantal respondenten verklaart hun cijfer met een toelichting. Een kleine selectie:

'Een 5. De verzorging en organisatie was prima in orde. Mijn beoordeling heeft vooral te maken met de inhoudelijke kant. Er heeft geen gedeelte zonder hulpverlener en coördinator plaatsgevonden, zoals ik dacht dat de bedoeling was, de coördinator nam weinig leiding waardoor iedereen naar mij (als hulpverlener) keek en alle heil van mij verwachtte.'

'Een 7. Het heeft m.i. wat opgeleverd. Voor mij een goede voldoende; door het zoeken nog wel een 7.'

'Een 7. Omdat het resultaat helemaal goed was maar er vooraf erg veel onrust was bij netwerk onder andere over de gang van zaken.'

'Een 8. Goed georganiseerd. Ingewikkelde casus, met veel strijd.'

'Een 9. Vanwege complexe situatie waren er veel onderliggende emoties. Deze konden geuit worden zonder dat het doel van de Eigen Kracht-conferentie werd vergeten.'

6.4 Waardering plan

Het gaat in een conferentie om het maken van een plan voor een of meerdere hoofdpersonen. Dat plan is bedoeld om de situatie van de hoofdpersoon of het gezin te verbeteren. Het plan wordt gemaakt door de familie en wordt voorgelegd aan de aanmelder. Om een indruk te krijgen van de tevredenheid van de aanmelders over het - niet door hen zelf maar door familie gemaakte - plan is hen gevraagd ook voor dit onderdeel een rapportcijfer te geven.

In 55 gevallen zeggen aanmelders dat zij geen oordeel kunnen geven, omdat zij het plan (nog) niet gezien hebben en/of niet aanwezig zijn geweest bij het bespreken van het plan tijdens de conferentie. De overige 254 aanmelders hebben deze vraag wel beantwoord. Het laagste cijfer is een 3 (N=2), het hoogste cijfer een 10 (N=6). De cijfers 7 en 8 komen het meest voor. Gemiddeld wordt het cijfer 7,4 gegeven, vergelijkbaar met eerdere jaren.

Bij de beoordeling van het plan letten aanmelders op:

- haalbaarheid van het plan;
- duidelijkheid van het plan;
- veiligheid van het plan;
- inbreng en medewerking van familie en netwerk aan het plan.

Enkele toelichtingen ter illustratie:

'Een 4. Jammer dat er geen alternatieven aangegeven zijn als bepaalde zaken niet kunnen. Wat als fondsen negatief beoordelen? Wat als er geen indicatie afgegeven wordt? Daarnaast komt er nog veel op de dochters neer net als nu. Terwijl ze aangeven overbelast te zijn.'

'Een 6. Omdat er een plan is gemaakt met familie en bio-vader. Het contact met bio-vader nu meer uitgebouwd is. Er ook doe-activiteiten in zitten met moeder van cliënt. Jammer dat de activiteiten niet uitgebreid zijn buiten de familie om zo het netwerk te vergroten (sport, verenigingsleven). Lijntje schoolproblemen is niet in beeld. Zorg in persoonlijke ontwikkeling blijft aanwezig.'

'Een 7. Ik heb het plan nog niet gezien, maar heb wel mijn klant erover gesproken. Het klonk voortvarend en hoopgevend.'

'Een 8. Het is goed dat er een plan is opgesteld. De cliënt kan zo beide partijen niet meer tegen elkaar uitspelen. De familie neemt haar verantwoordelijkheid en verwacht het ook van de cliënt.'

'Een 9. De samenwerking in het netwerk is goed verlopen, iedereen heeft elkaar gerespecteerd. Er is een plan tot stand gekomen dat voldoet aan de eisen van Bureau Jeugdzorg!'

6.5 Waardering voor Eigen Kracht-coördinator

Tijdens de voorbereiding is een goede afstemming tussen aanmelder en coördinator van belang. Om een indruk te krijgen van de waardering voor de coördinator, is ook hiervoor een rapportcijfer gevraagd. Op zes respondenten na hebben alle aanmelders dit gedaan (N=303). Het hoogste cijfer is een 10 (N=11), het laagste een 4 (N=1). Er zijn 4 onvoldoendes gegeven. Gemiddeld waarderen de aanmelders de samenwerking met de coördinator met een 8,0. Dit is een vergelijkbaar resultaat als in eerdere jaren. Aanmelders letten bij hun beoordeling onder andere op de duidelijkheid, de vriendelijkheid, de geduldigheid en de snelheid waarmee vragen van de aanmelder worden behandeld.

'Een 6. Communicatie liep niet geheel soepel. Rapport niet ontvangen, geen uitnodiging gekregen.'

'Een 6. Tijdens de EKC kapte de coördinator zeer abrupt de discussie af. Dit viel bij de vriendin van vader niet in goede aarde. Ook vooraf was tussenbeide al iets voorgevallen. Ik snap dat de discussie afgekapt moet worden, maar met een stuk empathie bereik je m.i. meer op zo'n moment.'

'Een 8. De samenwerking was wel goed op het moment dat er contact was. Mijn gevoel zegt dat ze nog niet erg ervaren is, voor mij ook pas de tweede EKC; ik zou beter op de hoogte willen zijn over de stand van zaken (wanneer, met wie, wie brengt wat in).'

'Een 9. Duidelijke en prettige communicatie. Fijn mens, goede coördinator, laat de dingen gebeuren!'

6.6 Waardering Eigen Kracht-regiomanager

Niet alle aanmelders hebben een even intensief contact met de regiomanager bij de voorbereiding van de conferentie gehad. Het aantal respondenten op deze vraag is dan ook lager dan bij de andere vragen (N=192). Ook degenen die wel een cijfer geven, merken vaak op dat het contact niet intensief is geweest. De respondenten oordelen in overgrote meerderheid positief en geven gemiddeld een 7,7. Dit cijfer ligt lager dan in 2008 (8,2), maar is vergelijkbaar met de jaren daarvoor. Er zijn vijf onvoldoendes (1x een 3 en 4x een 5). Het rapportcijfer wordt vooral gebaseerd op: bereikbaarheid, snelheid van werken, gegeven informatie en ondersteuning.

'Een 6. Moeilijk te beoordelen, niet veel contact mee gehad, niet duidelijk te becijferen. Wel is heel snel aanmelding opgepakt, dat was goed. Ik heb het meest contact gehad met de coördinator en dat verliep prima.'

'Een 7. Er was openheid en respect voor elkaar. Waar ik me wel aan geïrriteerd heb was het voorbereidende werk. Ik kreeg het gevoel alsof zowel de coördinator als regiomanager het idee hadden dat ik het niet zou kunnen. Er werd een grote lading op het geheel gelegd wat helemaal niet nodig is. Ik vond het prettig dat mijn vraag zo snel werd opgepakt.'

'Een 8. Er werd snel gehandeld na een aanmelding.'

'Een 9. Goed op de hoogte van de casus.'

6.7 Overige opmerkingen en suggesties

Aan het eind van het formulier hebben de aanmelders nog hun aanvullende opmerkingen en suggesties kunnen opschrijven.

Een aantal voorbeelden:

- De eindtijd van de conferentie aangeven.
- Een manier bedenken om de personen die de aanmelder wel belangrijk vindt om er bij te hebben maar door degene die het centrum van de Eigen Kracht-conferentie is liever buiten de deur houdt er toch bij betrekken.
- Altijd een neutrale locatie kiezen bij echtscheidingszaken.
- Meer voorlichting op scholen, ziekenhuizen en in de media over Eigen Kracht.
- Coördinator in een vroeg stadium contact laten opnemen met aanmelder.
- Woordkeuze van Eigen Kracht-coördinator, zo min mogelijk "moeilijke" woorden gebruiken in verband met niveau deelnemers.

Enkele citaten:

'Essentieel voor de effectiviteit van een Eigen Kracht-conferentie is een juiste vraagstelling. Het doel moet van de cliënt komen en helder meetbaar en in gedragstermen omschreven worden.'

'Draaiboek Eigen Kracht-conferentie van tevoren bespreken vind ik heel belangrijk. Dit zou iedere coördinator standaard moeten doen. Dit om te voorkomen om tijdens de Eigen Kracht-conferentie voor verrassingen komen te staan. Samen met de klant, om klant om dat moment al betrokken te laten voelen.'

'Neem als coördinator de leiding van het proces, dat geeft nog meer een 'eigen-idee' gevoel voor de deelnemers (want de gezinsvoogd moet alleen een rol op de achtergrond hebben).'

7 Tevredenheid volwassen deelnemers uit familie en sociaal netwerk

7.1 Inleiding

In 2009 was bij alle 471 gehouden conferenties vertegenwoordiging uit de familie of het sociaal netwerk aanwezig. Tezamen waren er 3879 vertegenwoordigers uit familie en sociaal netwerk aanwezig. Van hen hebben er 3527 een tevredenheidsformulier gekregen. De respons bedroeg 2363 formulieren oftewel 67%, een lagere score dan in 2008 (74%).

Samenstelling van de volwassen respondenten die het tevredenheidsformulier hebben ingevuld:

Formulier ingevuld door	Aantal	Percentage
Vader	147	6%
Moeder	208	9%
Broer/zus	240	10%
Opa/oma	176	7%
Oom/tante	352	15%
Neef/nicht	91	4%
Vriend/vriendin	539	22%
School	21	1%
Anders	500	23%
Onbekend	89	4%
<i>Totaal</i>	<i>2363</i>	<i>100%</i>

De categorie 'anders' omvat een brede categorie van volwassen hoofdpersonen, overige familieleden (schoonzussen, stiefvaders), pleegouders, burens, kennissen, collega's, contacten uit de kerk of verenigingen etc. De categorie 'onbekend' omvat deelnemers die het formulier wel hebben ingevuld, maar niet hebben aangegeven in welke relatie zij tot het kind of de volwassen hoofdpersoon staan.

7.2 Informatie

7.2.1 Inleiding

Vooraf hebben de deelnemers contact gehad met de aanmelder en de Eigen Kracht-coördinator. Het is de bedoeling dat de aanmelder het idee van de Eigen Kracht-conferentie bij de deelnemers introduceert en de te bespreken vragen voorlegt. De Eigen Kracht-coördinator bereidt vervolgens de Eigen Kracht-conferentie voor. Tijdens de Eigen Kracht-conferentie geven de aanmelder en eventueel andere aanwezige professionals informatie over de problemen en hulpmogelijkheden.

7.2.2 Voldaan aan informatiebehoefte

Er is de respondenten gevraagd of zij voldoende informatie hebben gekregen over de bedoeling van de Eigen Kracht-conferentie, de gang van zaken tijdens de Eigen Kracht-conferentie, de situatie van het kind en/of de volwassen hoofdpersoon en de hulpmogelijkheden. Over al deze zaken oordeelt vrijwel iedereen positief.

Voldoende info over	Ja	Nee	Totaal	Aantal (N)
Bedoeling	98%	2%	100%	2334
Gang van zaken	98%	2%	100%	2291
Situatie kind/gezin	98%	2%	100%	2274
Hulpmogelijkheden	91%	9%	100%	2216

Op de vraag of er voor de conferentie is gevraagd welke informatie de deelnemers wilden hebben, antwoordt 86% met ja, 14% met nee (N=2314). In de meeste gevallen (N=1704) is dit gevraagd door de Eigen Kracht-coördinator, gevolgd door familie/vrienden (N=416), hulpverleners (N=244) en overigen (N=63). Meerdere antwoorden per respondent zijn daarbij mogelijk. Van de mensen die de vraag over de informatie met 'ja' beantwoorden, heeft 90% deze informatie ook gekregen, 7% ten dele en 3% niet (N=1781). Aan de respondenten die bepaalde informatie hebben gemist is gevraagd wat zij graag hadden willen weten.

'Waardeloze informatie; wist niet dat wij probleem moesten oplossen in plaats van de daarvoor zijnde instanties.'

'Wat er gebeurt tijdens een bijeenkomst, de afloop was me niet helemaal duidelijk. Had ik beter op door moeten vragen tijdens infobijeenkomst over Eigen Kracht-bijeenkomst denk ik.'

'Ik heb zelfs geen uitnodiging gekregen. Het is dat de plaatsers mij belde en vroeg of ik zin had om te gaan, anders had ik er niets van geweten.'

'Wat eigenlijk precies de bedoeling was en wat mijn rol daarom moest zijn.'

7.3 Meewerken aan een oplossing

7.3.1 Inleiding

Het is de bedoeling dat in de Eigen Kracht-conferentie iedereen een bijdrage levert aan het maken van het plan. Dat kan zijn door hulp aan te bieden, maar zeker zo van belang is het meedenken en meewerken tijdens het besloten gedeelte als de familie 'onder elkaar' is. Om enigszins een beeld te krijgen van de betrokkenheid van de deelnemers bij het besluitvormingsproces, is hen gevraagd of zij zelf informatie hebben kunnen toevoegen, of zij zelf hebben kunnen vragen en zeggen wat zij wilden en of zij vinden dat ze hebben kunnen meewerken aan een oplossing.

7.3.2 Informatie geven

Net als professionals beschikken familieleden en het sociaal netwerk ook over informatie. Op de vraag of men zelf informatie heeft toegevoegd aan de EKC antwoordt 67% bevestigend en 33% ontkennend (N=2122). Informatie die is gegeven gaat onder meer over de rol die men in de toekomst zou kunnen vervullen, over achterliggende problemen,

over de eigen wensen en verwachtingen van de conferentie.

7.3.3 Vragen

Op de vraag of men tijdens de bijeenkomst heeft kunnen vragen wat men wilde, hebben 2308 mensen geantwoord. 92% van hen antwoordt met ja, 5% met ten dele en 3% met nee.

'Maar alles wordt doorgedrukt, moet allemaal heel snel, voelde mij opgejaagd.'

'Zo gericht op oplossing in toekomst, dat weinig ruimte is voor reflectie en abstractie.'

'Door de spelregel dat er niet over het verleden gesproken mocht worden (op zich begrijpelijk) werd alles dus in de doofpot gestopt wat ook maar enigszins omstreden is.'

'Daar was wel gelegenheid voor, maar de vragen die ik had die hadden anderen ook en die zijn goed behandeld.'

'Ik wilde graag meer weten over de vrouwenopvang hoe ze omgaan met achterblijvers vol vragen hoe daarmee om te gaan met verdriet wat jezelf is aangegaan.'

7.3.4 Zeggen

Op de vraag of men tijdens de bijeenkomst heeft kunnen zeggen wat men wilde, hebben 2325 mensen geantwoord. Van deze mensen zegt 91% dat men genoeg heeft kunnen zeggen, 7% zegt ten dele en 2% zegt van niet.

'Alles zeggen zou schadelijk kunnen zijn voor één persoon en daarmee de doelstelling van de conferentie doorkruisen.'

'Als ouder regelmatig geprobeerd niet degene te zijn die vroeg/vertelde omdat ik dacht dat dit de oplossingen niet ten goede zou komen (vanwege moeizame relatie momenteel met dochter, meer kans dat ze "tegen" me zou zijn om "tegen te zijn").'

'Er was geen rondvraag dat was een gemis. Sommige mensen moet je rechtstreeks naar hun mening vragen en niet alleen laten luisteren naar wat anderen vinden die dat beter onder woorden kunnen brengen.'

'Er werd overheen gepraat, soms te emotioneel dat ik het liet voor wat het was.'

7.3.5 Meewerken aan een oplossing

Op de vraag of men heeft kunnen meewerken aan een oplossing hebben 2318 mensen geantwoord. 81% antwoordt bevestigend, 3% ontkennend en de overige 16% geeft aan gedeeltelijk te hebben kunnen meewerken.

'Bij mijn weten is alles goed doorgesproken en hebben we na het horen van ieders mening samen de besluiten voor het plan gemaakt.'

'Oplossing is wel een groot woord. De problemen van de kinderen kunnen niet één, twee, drie opgelost worden. Zij hebben professionele hulp nodig.'

'Ik was met mijn moeder, ter ondersteuning. Heb wel suggesties kunnen aandragen, ideeën.'

'Ik heb wel kunnen meewerken aan een oplossing, maar de tijd zal het leren of de problemen opgelost zijn.'

7.3.6 Op gemak voelen tijdens open en besloten deel

De vraag of men zich tijdens het open deel van de bijeenkomst op het gemak voelde is door 2313 mensen ingevuld. Van hen geeft 87% aan zich op het gemak te hebben gevoeld, 9% ten dele en 4% niet.

'Het voelde goed, ruimte om te spreken, er werd geluisterd, et cetera.'

'Ik was nogal gespannen over wat zou komen maar het was wel heel prettig.'

'We werden door de coördinator volledig op ons gemak gesteld. Sfeer en stemming waren goed.'

De vraag of men zich tijdens het besloten deel van de bijeenkomst op het gemak voelde is door 2240 mensen ingevuld. Van hen geeft 89% aan zich op het gemak te hebben gevoeld, 8% ten dele en 3% niet.

'Ik was in mijn eentje en had graag steun gehad van de vader.'

'Bang dat het uit de hand zou lopen, maar is niet gebeurd.'

'In het begin was het aftasten, maar na verloop van tijd ging het perfect.'

7.4 Waardering Eigen Kracht-conferentie en besloten tijd

Om een indruk te krijgen van de tevredenheid van de deelnemende leden van familie en sociaal netwerk over de conferentie als geheel is hen gevraagd een rapportcijfer te geven. 87 respondenten (4%) geven de conferentie een onvoldoende. Het gemiddelde rapportcijfer voor de conferentie als geheel is een 7,7 (N=2307). Dit is hetzelfde rapportcijfer als in 2006, 2007 en 2008.

Er is apart gevraagd naar het rapportcijfer voor het besloten deel waarbij alleen familie en sociaal netwerk bijeen zijn. De waardering voor dit deel van de conferentie ligt op een vergelijkbaar niveau als voor de conferentie als geheel, namelijk een 7,6 (N=2166). 132 mensen (6%) geven dit onderdeel een onvoldoende.

Enkele citaten ter toelichting:

'Een 6. Omdat ik nog steeds niet het gevoel heb dat beiden achter de oplossing staan. "Het moet" gevoel overheerst sterk. Bij mij is het eerst zien dan geloven gevoel sterk aanwezig.'

'Een 7. Niet iedereen had de emotionele rust om tot een oplossing te werken/komen.'

'Een 7. Iedereen is aan het woord geweest echter later werd goed duidelijk dat er concrete afspraken gemaakt hadden moeten worden.'

'Een 8. Omdat we buiten mijn verwachting er toch uitgekomen zijn met z'n allen.'

'Een 8. Er zijn goede afspraken gemaakt en iedereen was het ermee eens geen onderlinge ruzies of zo.'

'Een 10. Iedereen was zeer welwillend, heel goed meegewerkt, ben trots op mijn familie.'

7.5 Waardering plan

Het doel van de Eigen Kracht-conferentie is het maken van een plan. De meeste respondenten afkomstig uit de familie en het sociaal netwerk vinden dat er genoeg mensen aanwezig waren om een plan te maken, namelijk 92% van de ondervraagden (N=2116). Het plan wordt gemiddeld met een 7,8 gewaardeerd, een score vergelijkbaar met vorige jaren. 66 mensen (3%) van de 2171 respondenten die deze vraag hebben beantwoord geven een onvoldoende.

Enkele citaten:

'Een 4. Omdat dit geen oplossing is maar een tegemoetkoming. Oplossing is dochter in een veilige situatie plaatsen en ex laten behandelen. Werd ook over gepraat tijdens de bijeenkomst.'

'Een 5. Het is een nogal mager plan, met name omdat de "hulpbehoevende" zelf te veel de regie in handen had (en kreeg).'

'Een 6. De aanzet is er, maar er is een vervolg nodig om beslissingen te kunnen nemen.'

'Een 8. Hopen dat het werkt, het ziet er wat mij betreft goed uit maar nu is het aan de dochter en moeder om het daadwerkelijk uit te voeren.'

'Een 9. Wens van kind waar ook familie achter staat.'

7.6 Waardering coördinator

De Eigen Kracht-coördinator is degene die de deelnemers bij elkaar brengt en de conferentie organiseert. Hoe kijken de deelnemers aan de conferentie tegen deze persoon aan? Deze vraag is door 2214 personen beantwoord. 52 personen oftewel 2% geeft een onvoldoende. Het gemiddelde rapportcijfer is een 8,0; vergelijkbaar met eerdere jaren.

De volgende citaten illustreren de gegeven cijfers:

'Een 4. Had mee moeten luisteren en zich niet helemaal moeten afzonderen zodat ze dingen op papier kon zetten hoe dit allemaal is verlopen en hoe hoog alles was opgelopen en instanties te kunnen laten zien hoe het nu echt is.'

'Een 5. Te langdradig van stof en ze komt afspraken niet na.'

'Een 6. Vooraf sterke rol om te inventariseren, maar ik vond de intro en afsluiting tijdens de conferentie heel erg mager. Ze had het plan nog wel sceptischer kunnen benaderen maar luisterde naar de acties en bedankte vervolgens iedereen. Ze had ook bijvoorbeeld nog even kort rondje kunnen doen wat we ervan vonden.'

'Een 8. Erg goed en leuk mens en ze heeft alles erg duidelijk en simpel uitgelegd.'

'Een 9. Ze toont veel betrokkenheid en is onafhankelijk. Ze heeft een neutrale positie.'

7.7 Waardering aanmelder/professional

Gevraagd is aan de familieleden of de aanmelding is gedaan door een professionele hulpverlener en zo ja, welk rapportcijfer men dan aan de aanmelder wil geven. 1280 personen (58%) zeggen dat de aanmelding door een professional is gedaan, 499 personen (23%) zeggen van niet en 412 personen (19%) weten het niet. Alleen als de zaak door een aanmelder/professional is aangemeld, hebben de respondenten een rapportcijfer gekregen. Gemiddeld geven zij het rapportcijfer 7,6, een verdere stijging in vergelijking met 2008 (7,2) en 2007 (6,9). 63 mensen geven een onvoldoende.

Enkele toelichtingen op deze cijfers:

'Een 5. Ze liet zich niet zien op de conferentie en ik wist van niks wat er aan de hand was.'

'Een 6. Ze bedoelt het ongetwijfeld goed maar kan niet altijd even goed met betrokkenen communiceren.'

'Een 7. Een goede poging om te voorkomen dat iemand naar een opvang buiten de familie moet.'

'Een 8. Omdat er een samenwerking tot stand is gekomen.'

'Een 9. Omdat ze heel goed vertelde wat mijn verhaal was en de gevolgen voor mijn omgeving en functioneren.'

7.8 Overige opmerkingen en suggesties

Aan het einde van de vragenlijst hebben de deelnemers de gelegenheid een afsluitende opmerking te maken. De suggesties hebben met name betrekking op de voorbereiding voor de conferentie, het uitnodigingsbeleid, het al dan niet aanwezig zijn van een professional bij het besloten deel en verbetering van de nazorgactiviteiten. Daarnaast benut een aantal respondenten de gelegenheid om nogmaals de tevredenheid over de conferentie (of juist niet) uit te spreken.

Suggesties:

- Bel achter gemaakte afspraken aan (denk aan brieven versturen/mailen, e.d.) met name als aangegeven wordt dat afspraken nakomen moeilijk is.
- Coördinator moet bij besloten gedeelte blijven.
- De doelstelling van de conferentie beter duidelijk maken hoe en wat.
- Eerst kijken of er een reële kans van slagen is.
- Nooit een minderjarige bij een Eigen Kracht-conferentie aanwezig laten zijn. Is teveel info en maakt kinderen overstuur. Ze vatten alles te letterlijk op.
- Meer tijd/mogelijkheid tot stellen van vragen.
- Meer ventilatie in de vergaderruimte.
- Meer voorbeelden en meer mogelijkheden waar mensen hulp van kunnen krijgen, bijvoorbeeld folders van instellingen.
- Vóór de start als iedereen bij elkaar zijn een korte voorstelronde invoeren (niet vrijblijvend maken).
- Zorgen voor gemakkelijke stoelen voor ouderen.

Enkele citaten:

'Besloten gedeelte zonder begeleiding werkt niet. Mensen raken ondergesneeuwd door enkeling die dicteert. Met hulpverlening betere verdeling mogelijk door iedereen aan het woord te laten.'

'Bij de deelnemers moet wel iemand zijn die door kan pakken. De "bedoeling" van het plan moet niet te zwaar zijn. Naast het plan moet er vooraf al iets aan hulp ingezet zijn volgens mij (ligt wel aan het probleem dat er speelt).'

'Bij het besloten gedeelte had de Eigen Kracht-coördinator er van mij bij mogen zijn.'

'De conferentie is anders afgelopen dan we hadden verwacht. Weten nu wel waar we aan toe zijn. Het eten was goed verzorgd.'

'Eigen Kracht lijkt mij erg goed voor mensen die wat extra steun en overleg nodig hebben en toch niet ervoor geleerd hebben.'

'Goed concept maar niet alles is van te voren duidelijk, met andere woorden de werkwijze is volgens mij nog te onbekend. Met de eerste kennismaking dacht ik met een sekste van doen te hebben!'

'Ik kan pas een beoordeling geven als het plan uitgevoerd is, en ook echt gaat werken of dit wel nut heeft gehad.'

'Mensen "moeten" regelmatig zichzelf een spiegel voorhouden, dan weten ze heel goed wat juist of onjuist is en is uw organisatie overbodig!'

'In situaties waar een familie om een persoon heen staat denk ik dat eigen kracht effectief kan zijn. In ons geval weigert de persoon waar het om gaat te erkennen dat ze hulp nodig heeft die wij niet kunnen geven.'

'Het was een vreselijk lange dag van 11.00 tot 20.45 uur. Dan doet het zeer te zien dat mensen van 75-80 jaar al die uren op een houten stoeltje moeten zitten.'

8 Tevredenheid kinderen en jongeren

8.1 Inleiding

Aan kinderen en jongeren tot 18 jaar die hebben deelgenomen aan een Eigen Kracht-conferentie is een speciaal tevredenheidsformulier gegeven. Er zijn 549 formulieren verspreid, hiervan zijn er 269 geretourneerd, een respons van 49%. Dit is opnieuw een lagere score dan in eerdere jaren. De dalende tendens zet zich voort (2007: 65% respons, 2008: 54% respons).

8.2 Achtergrondkenmerken respondenten

Onder de respondenten zijn 108 jongens en 161 meisjes. De meesten (57%) hebben een leeftijd tussen de 13 en 18 jaar, gevolgd door kinderen van 5 tot 12 jaar (42%).

Op de vraag voor wie de Eigen Kracht-conferentie bedoeld was, antwoorden de respondenten als volgt:

Persoon	Aantal
Mijzelf	233
Broer/zus	73
Ouders	57
Vriend/vriendin	25
Neef/nicht	15
Anders	43
<i>Totaal</i>	<i>446</i>

Het totaal aantal personen voor wie de conferentie werd gehouden is hoger dan het aantal respondenten, omdat een conferentie ook voor meerdere personen gehouden kan worden en broertjes en zusjes naar elkaar verwijzen. Bij de categorie 'anders' wordt over het algemeen verwezen naar tantes en ooms, kennissen of 'het gezin' als geheel.

8.3 De Eigen Kracht-conferentie

De kinderen en jongeren waarderen de conferentie als geheel met het rapportcijfer 7,7 (N-259). Dit is nagenoeg hetzelfde rapportcijfer als in 2008 (7,8). Er zijn 20 onvoldoende gegeven. Het laagste cijfer is een 1, het hoogste cijfer is een 10. Dit laatste cijfer is door 49 kinderen en jongeren gegeven.

'Een 3. Omdat ik vond dat het niet werkte en het niet liep.'

'Een 4. Er was niets te doen voor ons en het duurde lang.'

'Een 6. We zijn er verder wel goed uitgekomen maar er waren teveel discussies en sommige mensen werkten niet echt mee.'

'Een 7. Omdat het wel goed ging maar het duurde een beetje lang.'

'Een 8. Het is fijner als we met z'n allen in je vertrouwde kring een goede oplossing (kunnen) vinden.'

'Een 9. Ik vind het zo wel goed wat we hebben gedaan. Ik vond het eerst niet nodig, maar ik vind het wel oké.'

238 respondenten (94% van degenen die deze vraag hebben ingevuld) vonden dat er genoeg mensen waren om een plan te maken. 228 kinderen en jongeren (89% van degenen die deze vraag hebben beantwoord) zeggen dat er geen mensen naar de conferentie zijn gekomen die er achteraf beter niet hadden kunnen zijn.

Ruim de helft (57%) van de kinderen en jongeren voelden zich de hele tijd op hun gemak (N=147). Ruim 40% voelde zich soms wel en soms niet op zijn gemak (N=109) en 3% voelde zich in het geheel niet op zijn gemak tijdens de conferentie (N=7). Ook over het besloten deel van de conferentie is men tevreden: 82% vond de tijd die men samen heeft doorgebracht goed, 5% vond het niet goed en 13% heeft geen mening. Driekwart vindt dat er goed naar hen is geluisterd, 19% vindt dat er soms goed werd geluisterd en soms niet zo goed en 7% vindt dat er niet goed naar hen is geluisterd.

8.4 Het plan

Aan de kinderen is gevraagd een rapportcijfer voor het plan te geven. De respondenten geven gemiddeld het rapportcijfer 8,5. Er zijn 6 onvoldoendes.

Enkele citaten:

'Een 5. Want er werden veel dingen besproken die niet eerst met mij overlegd werden.'

'Een 6. Omdat ik niet weet hoelang ik/wij dit volhouden.'

'Een 7. Er waren heel veel dingen waar we het mee eens waren maar bij sommige dingen waren we het minder mee eens maar het plan wat er is uitgekomen vind ik goed.'

'Een 8. Omdat er punten uitkwamen waar we allemaal mee eens waren en ik ook.'

'Een 10. Omdat ik door dat plan vaker mijn ouders kan zien en mijn broertje.'

'Een 10. Er waren veel ideeën, ik kon alles begrijpen en ik mocht zelf veel vertellen.'

8.5 De coördinator

Het merendeel van de kinderen en jongeren is tevreden over de Eigen Kracht-coördinator. Gemiddeld geven zij het rapportcijfer 8,4. Er zijn 8 onvoldoendes gegeven, maar er zijn er ook 81 die het rapportcijfer 10 hebben gegeven. Bij het beoordelen wordt gelet op de

coördinator voor en tijdens de bijeenkomst de dingen goed uitlegde, een vriendelijk persoon was, niet te opdringerig was en goed heeft geluisterd.

‘Een 6. Ze deed het op zich goed maar kon mijn aandacht niet vasthouden.’

‘Een 6. Ze deed of ze alles beter wist dan iedereen en wist waar alles om ging, ik vond het een beetje irritant.’

‘Een 7. Hij weet heel veel, en ik vind hem gewoon aardig.’

‘Een 9. Zij was goed in haar werk en heeft zich goed ingezet.’

‘Een 10. Ze heeft alles goed geregeld, duidelijk geweest in alles.’

8.6 Overige opmerkingen

Aan het eind van het formulier hebben de kinderen en jongeren de gelegenheid om nog een afsluitende opmerking te maken. Een enkeling maakt hier gebruik van.

‘Ik vond het fijn om buiten te spelen. En het was leuk om samen te eten. Chinees eten vind ik lekker. P.S.: een meisje van 6 jaar kan op de vragen nog geen antwoord geven, vooral omdat ze niet goed weet waar het allemaal om gaat.’

‘Toch blijft het voor beide partijen een gevoelige zaak.’

‘Wat ik een nadeel vond was dat de begeleiders van beide personen weggingen. Zij weten wat goed is voor beide. En zo zou je veel eerder tot een plan kunnen komen.’

‘Door het eten en het drinken en de koekjes werd het echt gezellig!’

‘Ik vond het leuk dat mensen dit voor ons wilden doen. Maar dat sommigen moesten huilen vond ik wel zielig, maar het moest wel gebeuren.’

9 Samenvatting en conclusies

9.1 Inleiding

Eigen Kracht is een besluitvormingsmodel waarin families zelf beslissen over wat zij nodig hebben aan hulp en steun om problemen van mensen in hun familie en vriendenkring te kunnen oplossen. Sinds de invoering van Eigen Kracht in 2001 neemt het aantal Eigen Kracht-conferenties jaarlijks toe. Dit rapport doet verslag van de aanmeldingen die in 2009 zijn afgerond, al dan niet met een conferentie. In 2008 waren er 686 aanmeldingen, waarvan 471 tot een conferentie hebben geleid en 215 niet.

Vanaf 2003 wordt in een jaarlijkse rapportage de stand van zaken opgemaakt. In deze jaarcijfers wordt beschreven wat de feitelijke gegevens rond aanmeldgedrag zijn, hoeveel conferenties er zijn gehouden, wat de resultaten en gang van zaken tijdens de conferenties zijn en hoe het na enkele maanden is gesteld met de uitvoering van de plannen. Na afloop van elke conferentie worden tevredenheidsenquêtes uitgedeeld aan alle betrokkenen. De uitkomsten van deze enquêtes zijn ook opgenomen in de jaarcijfers.

Het onderzoek heeft plaatsgevonden door analyse van schriftelijke formulieren:

- een registratieformulier dat door coördinatoren na afronding van een zaak wordt ingevuld;
- een follow-up formulier dat door coördinatoren enkele maanden na afloop van een zaak wordt ingevuld door contact op te nemen met de meest betrokkenen;
- de tevredenheidsformulieren onder aanmelders, familieleden/volwassen hoofdpersonen en kinderen.

In dit hoofdstuk worden eerst de belangrijkste resultaten van 2009 samengevat. In de laatste paragraaf zijn deze resultaten afgezet tegen resultaten van eerdere jaren, zodat er ontwikkelingen en trends beschreven kunnen worden.

9.2 Aanmeldingen

In 2009 zijn er 686 zaken afgerond. Ruim 40% van deze zaken is afkomstig uit Noord-Holland en dan vooral uit de regio Amsterdam. Ook Overijssel met als belangrijkste plaatsen Enschede, Zwolle en Kampen en Zuid-Holland met daarbinnen als belangrijkste plaats Rotterdam leveren relatief veel zaken aan. Groningen is dit jaar na een sterke afname in 2008 weer terug op het niveau van 2007. In Gelderland is het aantal conferenties toegenomen, maar het blijft een klein aantal. Drenthe, Utrecht, Noord-Brabant, Limburg en Zeeland zijn dit jaar (opnieuw) de provincies waar vrijwel geen conferenties zijn aangemeld en uitgevoerd.

De meeste aanmelders (82%) zijn beroepsmatig bij de hoofdpersoon betrokken. Deze professionele aanmelders laten een grote variëteit aan organisaties zien. Medewerkers van organisaties op het gebied van jeugdzorg (BJZ en Zorgaanbieders Jeugdzorg) en MEE zijn de getalsmatig belangrijkste professionele aanmelders met resp. 68% en 11% van de professionele aanmelders. Daarnaast zijn er in 2009 aanmeldingen geweest van onder andere het maatschappelijk werk, gemeenten, woningcorporaties en scholen. Van de aanmeldingen van Bureau Jeugdzorg (BJZ) is 59% van de jeugdbescherming en ruim een

derde (34%) van de afdeling vrijwillige hulpverlening. In 18% van de gevallen was de aanmelder geen professional, maar de hoofdpersoon zelf of een familielid.

De meerderheid van de gezinnen heeft enkele jaren hulpverlening, maar 11% heeft tot dusverre nog geen officiële hulpverlening gehad. Ook is er een categorie van 21% die zich meer dan 5 jaar in het hulpverleningscircuit bevindt.

Pedagogische onmacht/verwaarlozing, gedragsproblemen van het kind en echtscheidingsperikelen zijn de belangrijkste achtergrondproblemen van de aangemelde zaken waar (ook) kinderen bij betrokken zijn. Vaak is er sprake van een cumulatie aan problemen. Gemiddeld spelen er 3 problemen per aanmelding. Bij de zaken die alleen volwassenen betreffen komen problemen op het gebied van financiën/huisvesting, verstandelijke beperking en psychiatrische problematiek naar voren.

Per aanmelding zijn 3 vragen geformuleerd als basis voor de conferentievraag. Deze vragen hangen samen met de achtergrondproblematiek. Veel vragen gaan over opvoeding, toekomstige woonplek en gedrag van het kind. Ook vragen over een omgangsregeling bij echtscheidingszaken en onderwijs komen betrekkelijk vaak voor.

Bij de aanmeldingen uit 2009 gaat het om de problematiek en vragen van 915 kinderen en 446 volwassen hoofdpersonen. Kinderen tussen de 5 en 12 jaar (43%) en jongeren tussen de 13 en 18 jaar (36%) houden elkaar redelijk in evenwicht. Bijna 20% van de kinderen is hooguit 4 jaar. Het gaat in ongeveer gelijke mate om jongens en meisjes. De helft heeft twee Nederlandse ouders, de rest heeft een gevarieerde niet-(geheel) Nederlandse achtergrond. Surinaams, Turks, Marokkaans en Antilliaans vormen daarbij de grootste groepen, maar er zijn ook veel kinderen met een andere achtergrond. Ruim twee derde van de kinderen woont thuis bij (beide of één van) de ouders.

De volwassen hoofdpersonen zijn vaak tussen de 26 en 40 jaar oud. Tweederde van de volwassen hoofdpersonen is van het vrouwelijk geslacht. Ongeveer 65% heeft een Nederlandse achtergrond. Driekwart woont zelfstandig, 15% bij hun ouders, familie of vrienden en de resterende 10% woont in een opvanghuis, een crisiscentrum of een begeleid wonen project.

9.3 Resultaat en verloop Eigen Kracht-conferenties

In 2009 leidde 31% van de aanmeldingen niet tot een conferentie waarin familie en bekenden bij elkaar kwamen om samen een plan te maken. Deze 215 zaken zijn geregistreerd als 'fase 1 zaken'. Er kunnen meerdere redenen aan het niet doorgaan van de conferentie ten grondslag liggen. In 17% (N=61) van de gevallen werd er een andere oplossing gevonden, zodat de conferentie niet meer nodig werd geacht. Ook kwam het voor dat ouders en/of de kinderen niet wilden meewerken of dat het netwerk te klein was. In 36 gevallen (10%) is de aanmelding ingetrokken zonder dat de reden hiervan bekend is. Ondanks het niet doorgaan van deze conferenties hebben de Eigen Kracht-coördinatoren in de activeringsfase wel met 1756 personen contact gehad, gemiddeld 8,2 persoon per niet gehouden conferentie.

In 69% van de gevallen leidde de aanmelding wel tot een conferentie, de zogenaamde 'fase 2 zaken'. 62% van deze conferenties vond binnen twee maanden na aanmelding plaats, 83% binnen drie maanden.

In totaal hebben 5794 personen deelgenomen aan de 471 Eigen Kracht-conferenties. Dit aantal is zonder de coördinator en een eventueel aanwezige tolk. Bij de kleinste conferentie waren 3 deelnemers aanwezig, de grootste telde 44 aanwezigen. Gemiddeld zijn er 12,3 personen per conferentie aanwezig geweest. Bijna de helft van de conferenties vond in buurthuizen plaats. Daarnaast waren horecagelegenheden en kerkgebouwen ook vaak locatie van een conferentie.

Van alle 471 onderzochte conferenties is het resultaat bekend. In 96% van de gevallen (N=452) zijn familie en netwerk er in geslaagd het over een plan eens te worden en dit plan op te schrijven. In 3% van de gevallen (N=13) is het plan nog in de maak. In 3 gevallen (1%) is het niet tot een plan gekomen en is de zaak teruggegeven aan de aanmelder. In driekwart van de plannen wordt om professionele hulp gevraagd. In de meeste plannen wordt een evaluatiemoment opgenomen en wordt ook een moment afgesproken waarop betrokkenen weer bijeen zullen komen als de afspraken uit het plan niet uitgevoerd worden.

9.4 Vergelijking zaken wel en niet Eigen Kracht-conferentie

Aanmeldingen van familieleden leiden iets vaker tot een conferentie (73%) dan aanmeldingen van hoofdpersonen zelf (61%). Professionele instanties bevinden zich hier tussenin (69%). De verschillen tussen de professionele aanmelders wat betreft het doorgaan van de conferentie schommelt tussen de 57% bij scholen tot 80% bij MEE. Bureau Jeugdzorg als geheel bevindt zich precies op het gemiddelde, waarbij de aanmeldingen via jeugdbescherming iets vaker tot een conferentie leiden dan via de vrijwillige toegang (respectievelijk 72% en 65%).

Naar achtergrondproblematiek is er geen duidelijke relatie met het al dan niet doorgaan van de conferentie te leggen. Zowel bij de fase 1 als fase 2 zaken zijn pedagogische onmacht, gedragsproblematiek en echtscheidingsperikelen de meest genoemde problemen. Ook wat betreft persoonlijke kenmerken van volwassenen en kinderen zijn er geen relevante verschillen tussen fase 1 en fase 2 zaken. Er zijn dus zoals zojuist aangegeven wel verschillen tussen zaken voor kinderen én volwassenen enerzijds en zaken voor uitsluitend volwassenen anderzijds.

De provinciale verschillen zijn redelijk groot, niet alleen qua aantal aanmeldingen, maar ook de mate waarin ze al dan niet tot een conferentie hebben geleid. De aanmeldingen in Noord- en Zuid-Holland hebben het meest in een fase 2 zaak geresulteerd; die van Noord-Brabant het minst.

9.5 Follow-up

Er zijn 302 follow-up formulieren van Eigen Kracht-coördinatoren ontvangen. Afgezet tegen de 471 conferenties in 2009, betekent dit dat van 64% bekend is hoe het enige maanden later met de uitvoering staat. Daarbij is gestreefd naar een gesprek met de aanmelder, met de hoofdpersoon en met de meest betrokken familieleden. Gemiddeld is per conferentie met 3,2 personen gesproken.

Van alle categorieën meent ongeveer de helft dat het plan ten dele is uitgevoerd. Van de hoofdpersonen vindt ruim 40% dat het plan in zijn geheel is uitgevoerd; aanmelders en familieleden vinden dit in 33%. Een minderheid van 8% per categorie zegt dat het plan in zijn geheel niet is uitgevoerd.

Ook is in de follow-up registratie gevraagd naar de effecten van de conferentie. Er is gevraagd hoe de situatie van de hoofdpersoon en eventueel minderjarige kinderen van de hoofdpersoon zich heeft ontwikkeld en hoe het contact tussen professionele aanmelders en hoofdpersonen nu is. Ruim driekwart van de hoofdpersonen vindt dat zijn of haar situatie verbeterd is. Van de professionele aanmelders vindt 64% dat de situatie van de hoofdpersoon verbeterd is en van de familieleden vindt 68% dat. Alle categorieën denken dus in meerderheid positief over het resultaat. Ook kijkt men een aantal maanden na dato nog steeds positief terug op de conferentie met een vergelijkbaar tevredenheidscijfer als direct na afloop van de conferentie. Over het plan oordeelt men ook nog steeds positief, al erkent men dat het in sommige gevallen lastig is daadwerkelijk de afspraken uit het plan na te komen of waren de afspraken juist te algemeen en te weinig concreet geformuleerd.

9.6 Tevredenheid aanmelders

De aanmelders zijn in meerderheid tevreden over de Eigen Kracht-conferentie; zij geven gemiddeld het rapportcijfer 7,7. Ook over het plan zijn zij tevreden. Het plan wordt gemiddeld met een 7,4 gewaardeerd. Daarbij is belangrijk of het plan duidelijk is, veiligheid biedt en realistisch is.

Over de coördinator en de regiomanager van Eigen Kracht is men over het algemeen (zeer) tevreden. Coördinatoren krijgen gemiddeld een 8,0 en de regiomanagers een 7,7. Niet alle aanmelders hebben overigens contact gehad met de regiomanager. Omgekeerd waarderen de coördinatoren de aanmelders met een vergelijkbaar rapportcijfer 8,1.

9.7 Tevredenheid volwassen deelnemers uit familie en sociaal netwerk

De aanwezige familieleden bij conferenties zijn vooral ouders, ooms en tantes, grootouders. Ook vrienden en kennissen zijn goed vertegenwoordigd. Vrijwel iedereen vindt dat men vooraf goed geïnformeerd is door de coördinator over het doel van Eigen Kracht, het onderliggende probleem en de procedure tijdens de conferentie. De grote meerderheid van de ondervraagden vindt dat men goed heeft kunnen meewerken aan een oplossing en dat alles gezegd kon worden. Deze tevredenheid uit zich ook in het gemiddelde rapportcijfer van 7,7. Het plan krijgt gemiddeld een 7,8. Het rapportcijfer voor de Eigen Kracht-coördinator is een 8,0 en in het geval dat de aanmelding is gedaan door een professional krijgt deze het rapportcijfer 7,6.

9.8 Tevredenheid deelnemende kinderen en jongeren

Ook de kinderen en jongeren zijn in meerderheid tevreden over de bijeenkomst die zij hebben bijgewoond. Gemiddeld geven zij een 7,8 als rapportcijfer. Slechts een enkeling is ontevreden. Bijna iedereen vindt dat hij of zij heeft kunnen zeggen wat gezegd moest

worden. Ook voelde vrijwel iedereen zich op het gemak, zowel tijdens het open als besloten deel.

De kinderen en jongeren geven het plan gemiddeld een 8,5 en de coördinator een 8,4.

9.9 Conclusies en trends

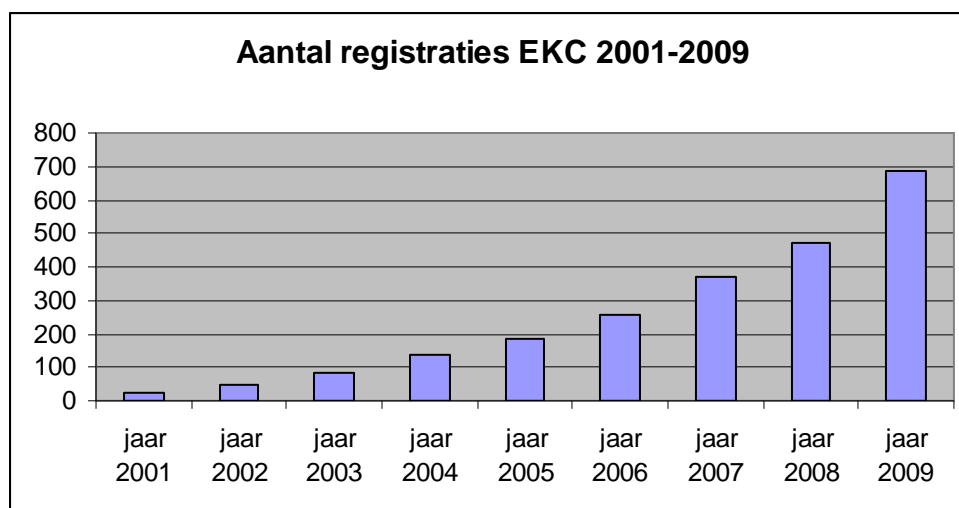
Als we de resultaten van 2009 vergelijken met eerdere jaarcijfers valt een aantal trends op:

Respons op registratie- en tevredenheidsformulieren varieert sterk

De bereidheid van coördinatoren om na afloop van de conferentie het digitale registratieformulier in te vullen is groot; de overgrote meerderheid vult het formulier binnen een maand in, een klein deel moet eraan herinnerd worden. Uiteindelijk heeft 98% het formulier ingevuld. De registratie van de follow-up laat daarentegen een sterk wisselend beeld zien. Tussen 2006 en 2008 verdubbelde de follow-up van 45% naar 88% van het aantal conferenties, maar in 2009 is dit percentage weer gedaald tot 64%. Het is mogelijk dat het nieuwe follow-up formulier hier een verklaring voor biedt, maar dat is niet met zekerheid te zeggen. De respons op de tevredenheidsformulieren daalt bij alle categorieën al enkele jaren. De respons onder de kinderen en jongeren is inmiddels onder de 50% beland.

Sterke stijging aantal Eigen Kracht-aanmeldingen en met name aantal conferenties

Het aantal aanmeldingen is dit jaar met 45% gestegen: van 471 aanmeldingen in 2008 tot 686 aanmeldingen in 2009. Daarmee is de relatieve groei weer terug op het niveau van 2007. In 2008 was de groei met 27% minder sterk. En waar vorig jaar de groei vooral voor rekening kwam van zaken in de activeringsfase, is dit jaar het aantal conferenties procentueel harder gestegen. Het aantal fase 1 zaken nam toe met 32%, het aantal fase 2 zaken met 52%.

Zelfde provincies hofleverancier, iets grotere spreiding binnen provincies

Opnieuw heeft Eigen Kracht net als in eerdere jaren vooral ingang in Noord-Holland, Overijssel, Zuid-Holland, Groningen en Flevoland. Het aantal aanmeldingen in Groningen ligt weer op hetzelfde niveau als in 2007.

In de zuidelijke provincies, maar ook in Drenthe, Utrecht en Gelderland blijft het aantal aanmeldingen en conferenties gering. In Zeeland waren er in 2009 geen aanmeldingen.

Binnen de getalsmatig belangrijkste provincies Noord-Holland en Overijssel is een opmars te zien van conferenties in resp. de regio Alkmaar en de regio Kop van Overijssel (Steenwijk e.o.). Daarmee is in Noord-Holland de regio Amsterdam minder dominant geworden.

Stijging in aantal aanmeldingen vanuit familie en hoofdpersoon zet niet door

In 2009 komt 18% van de aanmeldingen niet van een instantie, maar is gebeurd op initiatief van een familielid of de hoofdpersoon zelf. Dit percentage is een trendbreuk in vergelijking met de eerdere jaren. In 2008 kwam 22% van de aanmeldingen uit het niet-professionele netwerk. In 2007 was dit 14% en in 2006 9%.

Jeugdzorg blijft belangrijkste aanmelder, maar aandeel daalt gestaag

Eigen Kracht werd eerst alleen in de jeugdzorg ingezet. Het aantal aanmeldingen vanuit Bureau Jeugdzorg bedraagt dit jaar 41%; vanuit de zorgaanbieders jeugdzorg 15%. Beperken we dit tot alleen de professionele aanmelders, dan blijkt dat twee derde van de aanmeldingen van jeugdzorg komt en een derde van andere organisaties. Met name MEE heeft zich de afgelopen jaren ontwikkeld als een getalsmatig belangrijke aanmelder. Dit jaar is er ook een kleine toename te zien van aanmeldingen via woningcorporaties en organisaties voor opvoedondersteuning (al dan niet ondergebracht in een Centrum voor Jeugd en Gezin). Het aantal aanmeldingen vanuit scholen blijft beperkt. Dit is opvallend gezien de thematiek van veel conferenties, waarbij problemen met school een rol spelen.

Toename van aantal aanmeldingen voor uitsluitend volwassenen

Het aantal aanmeldingen voor uitsluitend volwassenen is dit jaar sterk gestegen. In 2008 ging het om 40 aanmeldingen (en 32 conferenties); in 2009 zijn 125 aanmeldingen en 86 conferenties voor uitsluitend volwassen hoofdpersonen gehouden. Deze conferenties hebben meestal een wat andere thematiek dan conferenties waar alleen kinderen of kinderen én volwassenen bij betrokken zijn. Zo spelen vragen rondom zelfstandigheid, werk, financiën en huisvesting een belangrijker rol dan bij conferenties met (ook) minderjarigen. Overigens zijn professionele instanties die zich met deze problematiek bezig houden (bijvoorbeeld woningcorporaties, huurdersverenigingen, schuldhulpverlening) nog niet sterk vertegenwoordigd als aanmelder.

Resultaten conferentie en tevredenheid stabiel

Net als in vorige jaren zijn vrijwel alle conferenties afgesloten met een plan dat, indien van toepassing, als veilig en uitvoerbaar is gekwalificeerd door de aanmelder. De tevredenheid van aanmelders, familie en kinderen/jongeren scoort vergelijkbaar met eerdere jaren. Op alle punten worden ruime voldoende (boven het rapportcijfer 7,5) gegeven. Het plan scoort bij familieleden en professionele aanmelders hetzelfde als de conferentie, kinderen waarderen het plan net iets beter dan de conferentie. Uit de tevredenheid komt naar voren dat de conferenties door de meeste mensen als veilig en prettig worden beschouwd. Men heeft het gevoel alles te kunnen zeggen wat er gezegd moet worden en voelt zich op het gemak, zowel tijdens het open als besloten deel. De waardering voor de coördinatoren is hoog. Betrokkenen waarderen de zorgvuldige voorbereiding en de informatievoorziening vooraf.

Ook enkele maanden na afloop van de conferentie overheerst de tevredenheid. Driekwart van de ondervraagde hoofdpersonen vindt dat zijn of haar situatie verbeterd is. Ook twee derde van de professionele aanmelders is deze mening toegedaan. Over en weer zijn

aanmelders, familieleden en hoofdpersonen positiever over elkaar gaan denken. De samenwerking tussen coördinatoren en aanmelders wordt over en weer als goed beoordeeld.

Referenties

Beek, F. van (2003a) Eigen kracht volgens plan? Onderzoek naar de plannen en follow-up van de Eigen Kracht-conferenties (deelrapport 2). Voorhout: OKS/WESP

Beek, F. van (2003b) Eigen Kracht-conferenties. De eerste ervaringen in Nederland. Voorhout: WESP

Beek, F. van (2004) Eigen Kracht-conferenties. Jaarcijfers 2003. Voorhout: WESP

Beek, F. van (2005) Eigen Kracht-conferenties. Jaarcijfers 2004. Voorhout: WESP

Beek, F. van (2006) Eigen Kracht-conferenties. Jaarcijfers 2005. Voorhout: WESP

Beek, F. van (2007) Eigen Kracht-conferenties. Jaarcijfers 2006. Voorhout: WESP

Beek, F. van Beek en Gramberg, P. (2003) Is dit de toekomst van de jeugdzorg? Onderzoek naar de tevredenheid van (volwassen) deelnemers van Eigen Kracht-conferenties (deelrapport 4). Voorhout: OKS/WESP.

Gramberg, P. (2007) Eigen Kracht-conferenties. Jaarcijfers 2007. Voorhout: WESP

Gramberg, P. (2008) Eigen Kracht-conferenties. Jaarcijfers 2008. Voorhout: WESP